

„Šeštasis Antspaudas“

*Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas buvo pasakytas 1963 m. kovo 23 d.,
Džefersonvilio mieste (Indianos valstija, JAV).*

Palenkime dabar akimirkai savo galvas.

2 Viešpatie, mes ir vėl susirenkame tarnavimui. Ir mes prisimename laiką, ankstyvasias dienas, kai jie visi susirinko Šilojuje dėl Viešpaties palaiminimų. O dabar, šį vakarą mes susirinkome čia išgirsti Tavo Žodį. Ir kaip mes nagrinėjome šioje vienoje Rašto dalyje, kad Avinėlis buvo vienintelis, kuris galėjo atidengti Antspaudus, ar atrišti Juos. Ir šį vakarą mes meldžiame, atkreipdami dėmesį į šį didingą Šeštąjį Antspaudą, mes meldžiame, Dangiškasis Tėve, kad Avinėlis šį vakarą mums Jį atidengtų. Kad mes esantys čia Jį suprastume. Ir kai joks žmogus žemėje ar Danguje nebuvo vertas, tik Avinėlis buvo rastas vertas. Todėl tegul Tas, Kuris yra visiškai vertas ateina ir atidengia šį vakarą mums Antspaudą, kad mes galėtume tiesiog pažiūrėti pro laiko uždangą. Tai padės mums, mes tikime, Tėve; šioje didingoje, tamsioje, nuodėmingoje dienoje, kurioje mes gyvename; padės mums ir suteiks mums drąsos. Dabar mes pasitikime, kad randame malonę Tavo akivaizdoje. Mes patikime save, su Žodžiu, Tau, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.
Jūs galite sėstis.

3 Labas vakaras, draugai. Tai yra privilegija šį vakarą vėl būti čia, būti Viešpaties tarnavime. Aš tik truputį pavėlavau. Aš tiesiog nuvykau... buvo nenumatytas atvejis, vyras prie mirties, šios bažnyčios narys; jo motina yra... lankosi čia. Ir jie pasakė, kad jaunuolis tada buvo prie pat mirties. Todėl aš... aš nuvykau, kad pamatyčiau... iš vyro, iš kurio likęs tik šešėlis, gulėjusio ant lovos, vyras maždaug mano amžiaus. Ir vos tik už akimirkos aš pamačiau kaip vyras atsistojo ant savo kojų, atiduodamas šlovę Viešpačiui. Ir todėl Dievas, jeigu mes noriai išpažinsime savo nuodėmes ir darysime tai, kas teisinga, prašysime gailestingumo, šauksimės Jo, Dievas nori ir laukia, kad mums tai suteiktų.

4 O dabar, aš žinau, kad šį vakarą čia yra šilta. Ir... ir... tai... Ne, aš spėju, kad šildymas yra visiškai išjungtas. Ir... ir mes esame...

5 Praėjusį vakarą aš pastebėjau, ar šiandien, tai jau man yra septinta diena patalpoje be šviesos, tik su elektros šviesa, suprantate; nagrinėju ir meldžiuosi Dievui, kad atvertų šiuos Antspaudus.

6 Ir buvo tiek daug tokių, kurie parašė, toje klausimus uždavusiųjų grupėje... ar klausimus praėjusį vakarą, buvo daugiau ar mažiau, ne visai kaip klausimai. Aš norėjau praveisti išgydymo tarnavimą, bet kuriuo atveju; Norėjau pasilikti papildomai dienai, kad praveisti... praveisti išgydymo tarnavimą pirmadienį. Todėl aš... aš... aš norėčiau, galėčiau, aš faktiškai galėčiau tai padaryti, jeigu tokia būtų... žmonių valia, kad jie norėtų tai padaryti. Jūs galite tai apgalvoti ir pranešti man, bet tik jeigu jūs norėtumėte pasilikti ir melstis už ligonius.

7 Nes aš paskyriau visą šitą laiką, visiškai, šiems Antspaudams, ir tiesiog atskyriau save šiems Antspaudams.

8 Todėl jūs galite tai apgalvoti ir pasimelsti dėl to ir po to man pranešti. O aš, jeigu Viešpats leis, aš galiu. Kita mano paskirta vieta yra Albuquerque, Naujoje Meksikoje ir tai bus... dar už kelių dienų. Ir aš turėsiu sugrįžti namo dėl reikalų, kad pasiruoščiau kitam suvažiavimui Arizonoje. Ir todėl, tuomet, jeigu tai bus Viešpaties valia! Jūs melskitės už tai ir aš padarysiu tą patį, tuomet mes sužinosime apie tai daugiau, šiek tiek vėliau.

9 Ir aš tiesiog aptikau... Dabar aš matau... Jūs pradodate kalbėti apie ligą, ji tuoj pat pasirodo, suprantate. Aš matau tą poniją sėdinčią štai čia. Jei kažkas jai nepadės, ji čia ilgai nepasiliks, tik truputį. Todėl, tuomet, suprantate, mes... mes tiesiog prašome, kad Dievas tai padarytų. Štai kodėl jūs esate čia, atvykstate iš toli. Todėl, suprantate... Šventoji Dvasia žino viską, suprantate. Todėl Ji...

10 Bet, suprantate, aš stengiausi paskirti šį laiką šiems Antspaudams, nes mes jį tam paskyrėme, suprantate. Bet jeigu ten yra...

11 Kiek čia yra sergančių, bet kuriuo atveju, kurie atėjo, kad už juos būtų pasimelsta? Pažiūrėkime į jūsų rankas, visur, visur. O, tai bent! Hm! Na, kas iš jūsų mano, kad tai būtų teisinga, Viešpaties valia, pasilikti ir tai praveisti, paskirti pirmadienio vakarą vien tik maldai už ligonius, praveisti išgydymo tarnavimą pirmadienio vakarą? Ar jūs norėtumėte tai padaryti? Ar galėtumėte tai padaryti? Na, Viešpačiui leidus, tuomet mes tai padarysime. Suprantate? Mes... mes pravesime maldos tarnavimą už ligonius, trečiadienį, ar sekmadienį vakare, ar... pirmadienį vakare ir pasimelsime už ligonius.

12 Taigi, aš tikiuosi, kad tai nesutrukdys tai grupei su kuria aš turėsiu sugrįžti, sugrįžti atgal į Arizoną. Broli Normanai, ar jis čia kur nors yra? Ar tai trukdo tavo programai, broli Normanai, kam nors? [Brolis Džinas Normanas sako: „Ne“ – Red.] Broli Fredai ir visi kiti, ar viskas gerai? [Kiti atsako: „Gerai“.] Suprantate? Tai yra gerai. Gerai.

13 Po to, Viešpačiui leidus, pirmadienį vakare mes melsimės už ligonius, tik vieną, tam paskirtą, vakarą, apskritai, tik melsimės už ligonius. Taigi, daugiau neliesime Antspaudų. Jeigu Viešpats tiesiog atidengs šiuos Antspaudus, tuomet mes melsimės už ligonius pirmadienį vakare.

14 Taigi, o, aš tikrai tuo mėgaujuosiu, be galo, tarnavimu Viešpačiui šiuose Dalykuose! Ar jūs mėgavotės Tuo, Antspaudų atidengimu? [Susirinkusieji atsako: „Amen“ – Red.]

15 Taigi, dabar mes pradame kalbėti nuo Penktojo Antspaudų ar... Šeštojo Antspaudų, tiksliau. Ir tai dabar tęsiasi nuo... 12-os eilutės 6-o skyriaus, iki 17-os. Tai yra vienas iš ilgujų Antspaudų. Čia įvyksta tikrai nemažai dalykų. O dabar...

16 Padarau trumpą apžvalgą, kaip ir šiek tiek pagrindžiu, kiekvieną kartą.

17 Ir, sakykim... Aš... aš noriu šį tą pasakyti, taip pat. Aš radau, toje dėžėje, keturis ar penkis man labai svarbius dalykus. Man buvo pasakyta, kad... Ir aš tikrai noriu atsiprašyti. Ar vyksta garsajuostės įrašymas? Garsajuostė įrašoma? Aš noriu atsiprašyti mano brolių tarnautojų ir jūsų žmonių, čia. Jie pasakė, kažkurį vakarą, kai aš kalbėjau apie... apie Eliją, tą valandą, kai jie buvo... Jis galvojo, kad jis buvo vienintelis, kuris bus Paėmime, ar tik jis vienas bus išgelbėtas. Aš... aš pasakiau „septyni šimtai“ vietoj „septyni tūkstančiai“. Ar tai tiesa? [Susirinkusieji sako: „Taip“ – Red.] Na, aš tikrai už tai atsiprašau, žmonės. Aš... aš... aš tikrai žinojau, kad taip nebuvo. Tai buvo tiesiog neteisingai pasakyti žodžiai, nes aš žinojau, kad tai buvo septyni tūkstančiai. Aš tiesiog to teisingai nepasakiau. Aš... Ir aš... aš dėkoju jums. Ir tai reiškia, kad... Aš džiaugiuosi, kad jūs sekate, ką aš sakau. Ir suprantate, tuomet, tai... Nes... tai... tai yra... tai yra septyni tūkstančiai.

18 Aš turiu du ar tris su tuo susijusius raštelius, kuriuose sakoma: „Broli Branhamai, aš manau, kad jūs suklydote“. Pasakyta: „Ar jų ten nebuvo septyni tūkstančiai vietoj septynių šimtų?“.

19 Aš pagalvojau: „Tikrai aš negalėjau pasakyti 'septyni šimtai'“. Suprantate? Tai... ir tuomet aš... Bilis...

20 Ir tuomet aš, visų pirma pastebėsi, aš paėmiau kitą raštelį. Jame buvo pasakyta: „Broli Branhamai, tu buvai... Aš manau, kad tu pasakei 'septyni šimtai'“.

21 Ir vienas žmogus pasakė: „Broli Branhamai, ar tai buvo dvasinis regėjimas, kad... kad bus tik provaizdis... ir tu tiesiog provaizdyje parodai septynis...“. Tai priverčia žmones nerimauti, kai pradedi galvoti apie tokius dalykus, suprantate. Ir to pakanka, kad... tai man sukelia nerimą.

22 Kažkas šiandien atsitiko, kai šitas Antspaudas buvo apreikštas, kad aš net turėjau išeiti į kiemą, tiesiog pavaikščioti, kieme, šiek tiek. Tai tiesa. Tai tiesiog iš karto man beveik atėmė kvapą. Suprantate? O jūs dar kalbat apie įtampą? O, tai bent! Suprantate?

23 Kitas dalykas, suprantate, jūs visiškai remiatės tuo, ką aš pasakau. Ir Dievas iš manęs pareikalau atsakomybės už tai, ką aš jums pasakau. Suprantate? Ir taip aš... aš turiu būti absoliučiai įsitikinęs, kaip tik įmanoma visiškai įsitikinęs, suprantate, dėl šių dalykų, nes tai yra... labai didis laikas, kuriame mes gyvename. Taip.

24 Aš galvojau apie išgydymo tarnavimą pirmadienio vakarui. Ar tai tau nesutrukdys, broli Nevili, kažkuo? [Brolis Nevilis sako: „Nei kiek. Aš būsiu būtent čia“. – Red.] Tai gerai.

25 Brangusis Brolis Nevilis! Sakau jums, jie tiesiog... jie tiesiog sukūrė tokį vieną, aš manau, o po to pametė pavyzdį. Tai yra... Jis tikrai man buvo tikras bičiulis ir mano draugas, sakau jums.

26 Bažnyčia dabar yra pastatyta ir joje yra sekmadieninės mokyklos patalpos ir viskas paruošta, tvarkoje. Ir kai kurie iš jūsų, žmonės, kurie esate iš čia, šalia Džefersovilio, norintys

lankyti bažnyčią, jūs turite gerą vietą, ir vietą, į kurią galite atvykti, sekmadieninės mokyklos patalpas.

27 Puikus mokytojas, ir brolis Nevilis yra čia, suaugusiųjų klasei, ir tikras pastorius. Aš nesakau to jam, kad išgirčiau jį, bet geriau jau padovanosiu jam nedidelę rožę dabar nei visą vainiką po to, kai jis bus iškeliavęs. Ir broli... broli Nevilį aš pažinojau nuo tada, kai buvau berniukas. Dabar jis yra nei kiek nepasikeitęs. Jis tebėra Ormanas Nevilis, toks, koks visada buvo.

28 Aš prisimenu apsilankymą. Jis netgi turėjo užtektinai malonės, kad mane pakviestų prie savo sakyklos, kai jis buvo metodistų pamokslininkas čia pat, mieste. Ir mes turėjome gerą susirinkimą ten Klarksvilyje...Aš spėju, kad jis yra vadinamas Hovardo parke, Harisono alėjos metodistų bažnyčia. Aš manau, kad ten jis ir turėjo tave surasti, ten pat, sese Nevil. Ten pat, ne jis buvo nar...

29 Aš sugrįžau ir pasakiau ten esančiai bažnyčiai, aš pasakiau: „Tai buvo... Tai vienas iš geriausių žmonių! Ir vieną iš šių dienų aš pakrikštysiu jį Viešpaties Jėzaus Vardu“. Taip ir įvyko.

30 Štai jis čia. Ir dabar jis yra mano bičiulis, visada šalia manęs. Ir yra toks garbingas, gerbiamas žmogus! Jis visada stovėjo šalia manęs tiesiog kaip... taip arti kaip tik galėjo stovėti. Ką aš bepasakyčiau, jis tiesiog išlieka su manimi ir visada yra kartu. Netgi kai jis iš pradžių atėjo, tada jis nesuprato Žinios, bet jis tikėjo Ja ir jis pasiliko būtent su Ja. Tai yra garbė, tai yra pagarba tokiam broliui. Aš negaliu užtektinai apie jį pasakyti. O dabar tegul Viešpats jį palaimina. Gerai.

31 Dabar trumpa, praėjusio vakaro, apžvalga apie Penktojo Antspaudo nuplėšimą. Mes negrįšime iki pat galo šį vakarą tiesiog užtektinai atgal tam, kad suprastume Penktąjį Antspaudą.

32 Taigi mes atrandame, kad ten buvo antikristas, kuris jojo ir galiausiai pats išsireiškė... iš trijų jėgų. Viskas suėjo į vieną jėgą ir jojo ant palšojo žirgo, „Mirties“, į bedugnę duobę, į pražūtį, iš kur tai ir atėjo. Ir tuomet mes atrandame, kai...

33 Raštas sako: „Kai priešas ateis kaip srovė, Dievo Dvasia iškels prieš jį vėliavą“. Ir praėjusį vakarą mes išvydome kaip tai Žodyje buvo tobulai įrodyta, nes ten buvo keturi žvėrys, kurie... kurie atsakė... keturis kartus, kai tas raitelis jojo.

34 Ir kiekvieną kartą jis jojo ant skirtingo žirgo, baltojo žirgo ir po to, raudonojo žirgo, ir juodojo žirgo, ir tuomet, palšojo žirgo. Ir mes išsiaiškinome tas spalvas ir ką jos reiškė ir ką jos atliko. Po to sugretinkite tai su bažnyčios periodais ir tai yra tiksliai tai, ką tai padarė, tiesiog tobulai.

35 Dėl to, jūs suprantate, kai Dievo Žodis kartu susijungia, tai reiškia, kad Tai yra teisinga, suprantate. Taip. Aš tikiu, kad viskas, kas susijungia su Dievo Žodžiu visada yra „amen“. Suprantate?

36 Taigi, kaip žmogus pasakė, kad jie pamatė regėjimą ir pasakė, kad tai buvo regėjimas. O, jie žino, kad Viešpats jį parodė, nes jis pasirodė su didele jėga. Na, su regėjimu gali būti viskas gerai. Bet jeigu jis neatitinka Žodžio ir yra priešingas Žodžiui, jis yra neteisingas. Suprantate?

37 Taigi, dabar čia gali būti mormonų brolių ar sesių. Ir galbūt bus tokių, kurie gaus šias garsajuostes, taigi... Ir aš nenoriu pasakyti, kad...Vieni iš geriausių žmonių, kuriuos aš ir jūs norėtumėte sutikti, būtų... būtų iš mormonų žmonių; labai gero būdo žmonės. Ir tuomet jų... jų pranašas Juozapas Smitas, kurį metodistų žmonės nužudė čia, Ilinojuje jų kelionės metu. Ir taip tuomet tas... tas geras žmogus... ir tas regėjimas, aš visiškai neabejoju, kad jis pamatė regėjimą. Aš manau, kad jis buvo nuoširdus žmogus. Tačiau regėjimas, kurį jis pamatė prieštaravo Raštui. Suprantate? Dėl to jiems prireikė mormonų Biblijos, kad ją sudarytų. Suprantate?

38 Štai kodėl Tai yra čia, man. Tai yra. Štai kokios priežastis – tik Žodis. Tai yra viskas. Suprantate?

39 Vieną kartą... čia atvyko tarnautojas iš svetimios šalies ir jis...Ir aš pamačiau jį su... bevažiuojantį automobiliu, su... kas nėra... su ponija. Ir jie atėjo į susirinkimą. Ir aš sužinojau, kad jų kelionė automobiliu truko dvi ar tris dienas, tik jis ir ji, buvo susirinkime... kad atvažiuotų į susirinkimą kartu. O ta moteris anksčiau buvo ištekėjusi tris ar keturis atskirus kartus.

40 Ir tas tarnautojas atėjo į viešbučio priėmimą ten, kur buvau aš ir pribėgo ir paspaudė man ranką. Ir aš paspaudžiau jam ranką, atsistojau ir pasikalbėjau su juo. Aš jo paklausiau, aš pasakiau: „Kai būsi laisvas, ar galėčiau su tavimi pakalbėti mano kambaryje, tik trumpam?“ Jis pasakė: „Žinoma, broli Branhamai“.

41 Aš atsivedžiau jį į kambarį. Ir aš pasakiau tarnautojui, aš pasakiau: „Gerbiamasis, pone, šiame krašte tu esi svetimšalis“. Aš pasakiau: „Bet ši ponija turi tam tikrą pagarsėjusį vardą“. Aš paklausiau: „Yra... ir tu atvykai iš pat „tokios ir tokios“ vietos į šią „tokią ir tokią vietą?“ . Atsakė: „Taip, pone“.

42 Ir aš pasakiau: „Ar tu nebijai, kad tai kaip ir... aš tavimi neabejoju, bet ar tu nemanai, kad tai atsilies tavo, kaip tarnautojo, reputacijai? Ar tu nemanai, kad mums derėtų rodyti šiek tiek geresnį pavyzdį, nei šitoks?“ . Ir jis atsakė: „O, ši ponija yra šventoji“.

43 Aš pasakiau: „Aš... aš tuo neabejoju“. Bet aš pasakiau: „Bet, broli, esmė yra tokia, kad visi, kurie į ją žiūri, nėra šventieji, supranti, kurie žiūri į tai, ką jūs darote“. Ir aš pasakiau: „Aš manau, kad tau derėtų būti atsargiam. Sakau tai tiesiog kaip vienas brolis kitam“. Ir jis pasakė... Aš pasakiau: „Ta ponija šiai dienai buvo susituokusi keturis ar penkis kartus“. Ir jis pasakė: „Taip, aš tai žinau“. Pasakė: „Žinai, aš... aš...“.

44 Aš pasakiau: „Ar tu mokai to savo bažnyčioje namuose, ar ne apie tai?“.

45 Taigi pasakė: „Ne. Bet, – pasakė, – žinai, aš išvydau regėjimą apie tai, broli Branhamai“. Aš pasakiau: „Na, tai gerai“. Aš pasakiau...

46 Jis paklausė: „Ar tu nieko prieš?“. Pasakė: „Aš manau, kad galiu tave šiek tiek pataisyti tavo mokyme apie tai“.

47 Ir aš pasakiau: „Gerai“. Ir jis... Aš pasakiau: „Aš... aš... aš su džiaugsmu to pasiklausysiu, pone“.

48 Ir jis pasakė: „Na, – tarė, – žinai, tame regėjime, – pasakė jis, – aš buvau miegantis“. Ir aš pasakiau: „Taip“. Aš supratau, tada tai buvo sapnas. Suprantate?

49 Ir jis pasakė: „Mano... mano žmona, – pasakė, – ji anksčiau gyveno su kitu vyru, – ir pridūrė, – ir vedžiojo mane už nosies“. Ir pasakė: „Po to ji atėjo pas mane ir man pasakė: 'O, brangusis, atleisk man, atleisk man!'. Pasakė: 'Aš... aš... aš... aš gailiuosi, kad taip pasielgiau. Nuo šiol ir toliau aš būsiu ištikima'“. Pasakė: „Žinoma, aš ją taip stipriai mylėjau, aš tiesiog jai atleidau, pasakė: 'Gerai'“. Ir pasakė: „Tuomet...“.

50 Ir pasakė: „Ar žinai ką? Tada man atėjo šio regėjimo išaiškinimas“. Pasakė: „Tai buvo šita moteris“. Pasakė: „Žinoma, ji buvo ištekėjusi ir... ir panašiai, ir visus tuos kartus“. Ir pasakė. kad: „Jai yra leista susituokti, nes Viešpats ją taip stipriai mylėjo. Ji gali ištekėti tiek kartų, kiek tik ji panorės, tol kol...“.

51 Aš pasakiau: „Tavo regėjimas buvo labai mielas, bet jis buvo visiškai nukrypęs nuo praminto Tako čia“. Aš pasakiau: „Jis... jis yra klaidingas, supranti. Tau nederėtų to daryti“. Todėl tai... Suprantate?

52 Bet, kai jūs matote Raštą, tobulą Rašto atitikimą padarantį tai nuolatiniu tęstinumu, kur tai susijungia drauge. Rašto vietos, kur Ši pasibaigia štai čia, Ši kita iš štai čia pasirodo ir tobulai atitinka, ir nupiešia visą paveikslą.

53 Kaip sprendžiant kryžiažodį, taip pat. Jūs atrandate dalį, kuri yra tinkama. Niekas kitas negali tikti. Tuomet jūs pamatote išryškėjantį paveikslą.

54 Ir yra tik Vienas, kuris gali tai padaryti, tai Avinėlis ir todėl mes žvelgiame į Jį.

55 Bet mes atrandame, kad kai šie, šis raitelis, jis buvo vienas raitelis, kuris jojo ant šių žirgų. Ir tuomet mes atsekėme jį iki pat pradžios, ką jis padarė ir panašiai, ir atradome, kad bažnyčios perioduose tai yra būtent tai, ką jis padarė.

56 Tuomet, kai jis išrodavo ant tam tikro žvėries ir padarydavo tam tikrą dalyką, mes atrandame, kad ten buvo siunčiamas kitas, kad įveiktų tai, ką anas padarė.

57 Ten buvo vienas pasiūstas pirmajam periodui, iš avinėlio... iš liūto... Tai buvo Žodis, žinoma, Kristus.

58 Kitas buvo jautis, tamsiųjų amžių metu, kai... kai... bažnyčia susiorganizavo ir priėmė dogmas vietoj Žodžio.

59 Ir nepamirškite, viskas yra pagrįsta dviem dalykais: viena – antikristu; kita – Kristumi.

60 Šiandien tai vis dar yra tas pats. Nėra dalinių Krikščionių. Nėra girtai-blaivo žmogaus; nėra juodai-baltų paukščių; ne, ne; nėra nuodėmiautojų-šventųjų. Ne. Jūs esate arba nusidėjėlis, arba šventasis. Suprantate? Nėra jokio tarpinio varianto. Jūs esate arba atgimęs iš naujo, arba esate neatgimęs iš naujo. Jūs esate arba pripildytas Šventąja Dvasia, arba jūs nesate pripildytas Šventąja Dvasia. Nesvarbu kiek pojūčių išgyvenote, jeigu nesate pripildyti Šventąja Dvasia, jūs nesate Ja pripildyti. Suprantate? O jeigu jūs buvote Ja pripildyti, jūsų gyvenimas tai parodo, tiksliai Ją atitinka. Suprantate? Niekam nereikia nieko apie tai aiškinti. Jie tai matote, suprantate, nes Tai yra Antspaudas.

61 Taigi, ir mes atrandame tuos žvėris, kaip jie kaskart jojo. Vienas išsiųstas jo tarnavimui politinėse jėgose, suvienijo religines jėgas ir... ir politines jėgas kartu. Mes atrandame, Dievas pasiuntė Savo jėgą, kad tai nugalėtų. Mes sugrįžtame į pačią pradžią ir matome koks buvo bažnyčios periodas, ir pažvelgėme į praeitį; ir tai buvo ten, tiksliai taip.

62 Po to mes atrandame, atėjo kitas periodas ir priešas pasiuntė antikristą prisidengusį religijos vardu, prisidengusį Kristaus Vardu, prisidengusį bažnyčios vardu. Taip, pone. Išjojo prisidengęs bažnyčios vardu, lygiai. „Tai buvo tikroji bažnyčia,“ – pasakė jis. Suprantate? Antikristas, tai ne Rusija. Antikristas nėra tai.

63 Antikristas yra taip arti, kaip tikra Krikščionybė, kad, Biblija sako: „Tai apgautų visus, kurie nebuvo iš anksto paskirti“. Tai tiesa. Biblija sako, kad: „Paskutiniuosiomis dienomis, viską, kas nebuvo iš anksto paskirta, Išrinktieji...“. Taigi, kas nors, paimkite tą žodį ir atsekite jį savo išnašose, pažiūrėkite, ką jis reiškia. Yra pasakyta: „Išrinktieji, iš anksto paskirtieji“. Suprantate? „Tai apgautų kiekvieną iš tų, kurių vardai nebuvo Avinėlio Gyvenimo Knygoje nuo pasaulio sutvėrimo pradžios“.

64 Kai Avinėlis buvo nužudytas, vardai buvo įrašyti į tą Knygą. Šį vakarą Jis stovi Šventoje vietoje, kaip Užtarėjas, atlieka užtarimus už kiekvieną iš tų sielų, kurių vardai yra toje Knygoje. Ir niekas nežino to vardo, tik Jis. Jis yra Vienintelis, Kuris turi tą Knygą Savo rankoje ir Jis žino. Kai ateis tas paskutinis, tada Jo užtarimo dienos pasibaigs. Tada Jis išeis į priekį pareikalauti to, už ką Jis atliko užtarimą. Jis dabar atlieka Giminaičio Atpirkėjo darbą; ir išeina į priekį priimti Savųjų. O, tai bent!

65 Tai turėtų paskatinti kiekvieną Krikščionį... ištirti save ir iškelti savo rankas priešais Dievą, ir pasakyti: „Apvalyk mane, o Viešpatie! Pažvelk į mano gyvenimą ir... ir leisk man... leisk man pamatyti, kur yra mano blogoji dalis. Leisk man patraukti ją iš kelio, staigiai“. „Ir jei teisusis vos ne vos išgelbėjamas, kur pasirodys bedievis ir nusidėjėlis?“. Tai pasitikrinimo laikas.

66 Ir jeigu jūs tai patalpinsite... ir norite... ir duosite šiam Žodžiui... (Taigi, aš nenoriu, kad užduotumėte man klausimą apie tai, nes tai mane priveda iš karto prie kito; Aš turiu omenyje, kai rašote savo klausimus. Aš manau, kad visus klausimus jau atidavė, bet kuriuo atveju). Tai yra tiriamojo teismo laikas. Tai tiesa. Taigi, mes prieisime prie to... kalbėdami apie Trinitus, kai prie jų prieisime, kai tik Viešpats leis, ar Dubenis, ir mes atrasime tame tiriamajame teisme laiką, prieš pat pasireiškiant Vargams. Ir... ir mes matome, kad tai yra tiesa. Ir trys Angelai, kurie ištiko žemę, šaukdami, žinote: „Vargas! Vargas! Vargas žemės gyventojams!“.

Ir mes gyvename didingame laike, laike, kuriame...

67 Suprantate, dalykai, kuriuose mes dabar esame, kuriuos dabar pat nagrinėjame, įvyksta iš karto po Bažnyčios išėjimo, suprantate, šie dalykai yra Suspaudimo periode. Ir aš manau, kad tai turėtų būti iš tiesų įtvirtinta kiekvieno tikinčiojo širdyje, kad ši Bažnyčia niekada nepateks į Suspaudimo periodą. Jūs negalite patalpinti, niekaip, Bažnyčios į Suspaudimą. Aš... Jūs patalpinatė ten bažnyčią, bet ne Nuotaką. Suprantate, Nuotaka jau bus išėjusi.

68 Nes, suprantate, Ji, Ji neturi nei vienos nuodėmės, nei vieno dalyko prieš Ją. Dievo malonė Ją visą padengė. Ir baliklis nunešė nuodėmę taip toli, kad ten net nebeliko prisiminimo apie ją; jokio dalyko, tik tyrumas, tobulumas Dievo Akivaizdoje. O, tai turėtų paskatinti Nuotaką parpulti ant kelių ir šauktis Dievo!

69 Aš prisimenu trumpą istoriją; jeigu dabar neužimsiu per daug jūsų laiko, šioje įžangoje. Aš...Aš... aš darau tai turėdamas tikslą, kad pajausčiau, kol tinkamai pajaučiu Dvasią, kad pradėčiau.

70 Tai yra... tai yra šventas dalykas. Suprantate? Tai yra, suprantate, kas supranta šiuos dalykus? Niekas, tik Dievas. Ir jie neturėjo būti apreikšti... Ir Biblijoje yra įrodyta, kad jie neturėjo būti apreikšti iki šios dienos. Tai yra visiškai teisinga. Suprantate? Jie buvo... jie bandė tai atspėti; tačiau dabar mes turime tai tiksliai suprasti, Tiesą, įrodytą Tiesą. Suprantate? Atkreipkite dėmesį.

71 Taigi, buvo... jauna mergina iš vakarų... kaip ji... ji įsimylėjo [...] Vyras ją įsimylėjo. Kaip galvijų pirkėjas, atvyko ten kompanijos „Armour“ vardu. Ir... ir turėjo... didelę...

72 Vieną dieną viršininkas atvyko... viršininko sūnus iš Čikagos ir, žinoma, jie aprenge jas įprastais, kaubojiškais rūbais. Tos merginos, jos išsipuošė; kiekviena norėjo sužavėti šį jaunuolį, žinoma, jūs suprantate, juk jis buvo pačio viršiausio žmogaus sūnus. Taigi, jos apsirengė savo kaubojiškais drabužiais.

73 O... o vakaruose jie taip elgiasi. Jie visai neseniai patyrė tokį atvejį. Ir brolis Maguiris, aš manau, kad jis dabar yra čia, jie pagavo jį be kaubojiškų drabužių miesto centre ir jie pasodino jį [...] į kalėjimą. Jie atvedė jį į neoficialų minios teismą ir privertė už tai sumokėti, ir po to privertė jį eiti ir nusipirkti kaubojaus drabužių komplektą. Ir aš mačiau kaip visi kiti vaikščiojo su ginklais, maždaug tokio ilgio, kabojo ant jų. Jie tiesiog perima tos vietovės būdą. Jie bando gyventi kažkame, seniai praėjusiose dienose, praeityje. Suprantate?

74 Ir taip pat Kentuckyje, jūs bandote gyventi rytų praeities dienose, vis dar „Renfro“ slėnyje ir panašiai. Jums patinka grįžti prie senųjų dienų. kažkas sukelia tam priežastį.

75 Bet, kai kalba prieina prie sugrįžimo atgal į pirmą pradžią Evangeliją, to padaryti jūs nenorite. Jūs norite kažko šiuolaikiško, suprantate. Tai parodo, kad... suprantate, jūs... jūs... turite...

76 O kas priverčia vyrą... neteisingai elgtis? Kas priverčia jį gerti ir lengvabūdiškai elgtis, arba moterį neteisingai elgtis? Taip yra dėl to, kad ji bando... Joje yra kažkas, troškimas. Jame yra kažkas, troškimas. Ir jie bando numalšinti tą šventą troškimą pasaulio dalykais. Kai tuo tarpu Dievas turėtų būti tas troškimas. Jis sukūrė jus tokiu būdu, kad trokštumėte. Štai kodėl jūs galite kažko trokšti. Dievas jus tokius padarė, kad jūs nukreiptumėte tą šventą troškimą į Jį. Suprantate? Bet kai jūs bandote numalšinti tą troškimą... Kaip kas nors išvis drįstate taip daryti! Jūs neturite teisės to daryti, bandyti numalšinti tą šventą troškimą, kai jūs trokštate kažko, ir, tuomet, ir jūs nukreipiate jį į pasaulį, bandote patenkinti jį pasauliu. Jūs negalite to padaryti. Yra tik vienas dalykas, kuris tai pripildys, ir tai yra Dievas. Ir Jis sukūrė jus tokiu būdu.

77 Taigi, šios... šios jaunos merginos tam vaikinui parengė vakarų tipo pasirodymą, kai jis... jis atvyko. Ir kiekviena iš jų buvo įsitikinusi, kad jai atiteks šitas jaunuolis.

78 Ten toje rančoje buvo mažoji pusseserė ir ji buvo našlaitė, ir todėl ji tiesiog dirbo visus darbus vietoj jų. Nes joms reikėjo nusidažyti nagus, žinote, ir jos negalėjo plauti indų dėl rankų ir panašiai. O ji dirbo visus sunkius darbus.

79 Ir tuomet, galiausiai, kai atvyko jaunuolis, jos atėjo ir pasodino jį į seną, vakarietiško stiliaus karietą. Ir jie susirinko, šaudė savo ginklais ir triukšmavo, žinote, ir vaidino. Ir tą vakarą jie ten surengė didelius šokius, senamadišką šokių aikštelę, ir visi iš aplinkinių rančų atvažiavo su savo šokiais ir panašiai. Ir pirmas dalykas, kurį pastebėsite, šitai tęsėsi, iškilmės tęsėsi dvi ar tris dienas.

80 Po to vieną vakarą šitas jaunuolis išėjo iš... iš tos vietos, kad truputį pailsėtų nuo šokių ir atsiskirtų nuo tų merginų. Ir įvyko taip, kad jis pažvelgė, leisdamasis link užtvaro. Tenėjo jauna mergina, atrodė kaip dėvinti skarmalus. Ir ji nešė indų plovimo dubenį pilną vandens, ji plovė indus. Ir jis pagalvojo: „Aš niekada anksčiau jos nemačiau. Man įdomu iš kur ji?“. Taigi jis pakeičia ėjimo kryptį, kad apeitų aplink... šalia darbininkų trobesio ir nusileidžia ten ir sugrįžta prie užtvaro pusės, ir susitinka ją.

81 Ji buvo basa. Ji sustojo. Ji laikė savo galvą palenktą žemyn. Ji pamatė, kas jis buvo ir todėl ji buvo labai drovi. Ji žinojo šį didį žmogų. O ji tebuvo tų kitų merginų pusseserė. Jų tėvas buvo cecho viršininkas, šios didelės „Armour“ kompanijos padalinyje... Ji laikė akis nuleistas žemyn. Jai buvo gėda dėl to, kad ji buvo basa.

82 Jis paklausė: „Koks tavo vardas?“. Ji pasakė jam. Paklausė: „Kodėl tavęs ten nėra... ten, kur visi kiti?“. Ir ji bandė kaip ir pasiteisinti.

83 Ir taip, kitą vakarą jis vėl ją stebėjo. Galiausiai... Jis ten sėdėjo... O jie visi pradėjo triukšmauti ir panašiai. Jis... jis sėdėjo ant užtvaro ir laukė, kol ji ateis išpilti pamazgų. Ir jis laukė jos. Ir jis pasakė jai, jis pasakė: „Ar tu žinai tikrąjį mano buvimo čia tikslą?“. Ji pasakė: „Ne, pone, aš nežinau“.

84 Pasakė: „Mano buvimo čia tikslas yra surasti žmoną“. Jis pasakė: „Tavyje aš radau tokį charakterį, kurio jos neturi“. Aš pagalvojau apie Bažnyčią, suprantate. Paklausė: „Ar tu tekėsi už manęs?“. Ji paklausė: „Ar aš? Ar aš? Aš... aš apie tai net pagalvoti negaliu, aš...“.

85 Suprantate, tai pagrindinio viršininko sūnus. Jam priklausė visos šalies kompanijos ir rančos, ir viskas, suprantate. Pasakė, tarė: „Taip“. Pasakė: „Aš... aš Čikagoje negalėjau surasti nei vienos. Aš... aš noriu tikros žmonos. Aš noriu žmonos turinčios charakterį. Ir tai, ko aš ieškau, aš matau tai tavyje“. Pasakė: „Ar tu tekėsi už manęs?“. Ji pasakė: „Na...“. Tai apstulbino ją. Ir ji pasakė: „Taip“.

86 Ir jis pasakė: „Na...“. Pasakė jai, kad jis sugrįš. Pasakė: „Taigi, tu tik pasiruošk ir po metų nuo šiandien, aš sugrįšiu. Na... Ir aš tave pasiimsiu, ir aš tave išvešiu iš čia. Tau daugiau nereikės štai taip dirbti. Aš pasiimsiu tave. O aš vykstu į Čikagą ir pastatysiu tau tokius namus, kokių tu nesi mačiusi“.

87 Ji pasakė: „Aš ne... niekada... niekada neturėjau namų. Aš našlaitė“. Pasakė ji.

88 Jis pasakė: „Aš pastatysiu tau namus, tikrus“. Pasakė: „Aš sugrįšiu“.

89 Jis sekė kaip jai sekėsi tais metais. Ji dirbo visus darbus, kuriuos tik galėjo dirbti tam, kad sutaupyti pakankamai pinigų, gaudama po dolerį už dieną ar kiek ji ten uždirbdavo skalbdama su lenta, kad nusipirktų sau vestuvinę suknelę. Tobulas Bažnyčios provaizdis! Suprantate? Suprantate? Ji paruošė sau drabužius.

90 Ir, žinote, kai ji parodė tuos vestuvinius drabužius, jos... jos pusseserės pasakė: „Na, tu vargšėlė, kvailutis vaikas. Turi omenyje, kad tu galvoji jog toks vyras norėtų su tavimi turėti kažką bendro?“.

91 Ji atsakė: „Bet jis man pažadėjo“. Amen. Pasakė: „Jis yra davęs pažadą“. Pasakė: „Aš tikiu jo žodžiu“.

92 „O, jis tik išjuokė tave“. Pasakė: „Jeigu jis būtų ką nors išsirinkęs, jis būtų pasirinkęs vieną iš jų“.

93 „Taip, – pasakė, – bet jis man pažadėjo. Aš laikiu to“. Amen. Aš taip pat.

94 Taigi, laikas vis bėgo toliau ir toliau. Ta diena galiausiai išaušo, tam tikrą valandą jis turėjo ten būti, todėl ji apsirengė savo drabužiu. Ir ji iš jo nebuvo nieko girdėjusi. Bet ji žinojo, kad jis ten bus, todėl ji apsirengė savo vestuvinius drabužius, pasiruošė.

95 Na, tada jos tikrai gerai iš to pasijuokė. Nes pagrindinis viršininkas būtų pranešęs... cecho viršininkui ar... ar... Nei viena iš merginų nieko apie tai nebuvo girdėjusi, todėl visa tai joms buvo kažkoks paslaptingas dalykas. Tai yra, taip pat. Tikrai kad yra.

96 Bet šita mergina, susidūrusi su visu tuo, jo žodžio pagrindu, kad jis sugrįš jos paimti...

97 Taigi, jos pradėjo juoktis. Ir susikabino rankomis viena aplink kitą ir pradėjo aplink ją šokti. Pasakė: „Cha!“. Juokėsi, žinote, štai taip, pasakė: „Vargšėlė, kvailas vaikas!“.

98 Ji tiesiog ten stovėjo nei trupučio neparaudusi. Ji laikė savo gėles. Ir jos vestuviniai drabužiai visiškai paruošti; ji įdėjo daug pastangų, žinote. „Jo Nuotaka Save paruošė“. Suprantate? Ji vis laikė savo gėles, laukė.

99 Jos pasakė: „Taigi aš tau sakiau, kad tai ne tiesa. Matai, jis neatvyksta“. Atsakė: „Aš dar turiu penkias minutes“. Pasakė: „Jis atvyks čia“. O, jos tiesiog juokėsi!

100 Ir vos tik senajam laikrodžiui sutiksėjus ties penkiomis minutėmis, jos išgirdo šuoliuojančius žirgus, smėlis kilo iš po ratų. Senoji karieta sustoja.

101 Ji išsoko iš jų tarpo ir išbėgo pro duris. O jis išsoko iš karietos ir ji puolė į jo glėbį. Jis pasakė: „Dabar viskas baigta, brangioji“. Paliko jos senąsias pusseseres denominacijas ten sėdėti, laukti. Ji... ji išvyko į Čikagą, į savo namus.

102 Aš žinau kitą štai tokį pažadą, taip pat, iki šiol. „Aš išėjau jums paruošti vietas; sugrįžtu jūsų paimti“. Jie gali sakyti, kad mes esame išprotėję. Tačiau broli, man, dabar pat... ir šie Antspaudai yra štai taip nuplėšiami, šiuo antgamtiniu dalyku, aš beveik galiu girdėti garsą, kaip tas laiko laikrodis tiksi ten tolyn link Amžinybės. Aš beveik galiu matyti tą Angelą ten stovintį ir sakantį: „Laiko daugiau nebus“. Ta mažoji, ištikima Nuotaka nuskries į Jėzaus glėbį, vieną iš šių dienų, bus paimta į Tėvo Namus. Galvokime apie šiuos dalykus dabar eidami toliau.

103 Atkreipkite dėmesį į liūto tarnavimą, Žodis; jautis, darbas ir auka; reformatorių sumanumas; ir... ir erelio periodas, prasideda, kuris turi apreikšti ir paimti šiuos dalykus, ir parodyti juos.

104 Taigi mes atradome, praėjusio vakaro tarnavime, taip pat, kad su šiuo Antspaudu atsidengė didelė paslaptis, kuri buvo visiškai priešinga mano ankstesniam supratimui. Tik dariau prielaidą, kad tai buvo teisinga, aš visada maniau, kad tos sielos po aukuru buvo ankstyvieji krikščionys kankiniai. Bet mes atradome, praėjusį vakarą, kai Viešpats Dievas mums nuplėšė tą Antspaudą – tai visiškai neįmanoma. Tai nebuvo jie. Jie buvo nuėję į Šlovę, tiesiogiai kitoje pusėje, ir jie buvo ten. Mes atrandame, kad jie buvo žydai, kurie pasirodė tuo laiku, kai...

105 Taigi, nuo pašaukimo, šimto keturiasdešimt keturių tūkstančių, prie ko mes prieisime ši vakarą ir rytoj. Ir... ir tarp Šeštojo ir Septintojo Antspaudo, šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai yra pašaukiami.

106 Ir tuomet mes atrandame, kad jie buvo kankiniai, kurie buvo nužudyti, bet visgi dar ne...Buvo apsivilkę baltus drabužius, bet jų vardai buvo Avinėlio Gyvenimo Knygoje. Ir jiems buvo duoti balti drabužiai, kiekvienam iš jų. Ir mes tai paėmėme. Ir tai yra ne kas kita... aš tikiu, kad tai yra ne kas kita, bet ta grupė... žydų, kurie išgyveno iki suspaudimo esantį periodą. Kai šių paskutinių karų laiku jie buvo... jie... Jie turėjo būti visų nekenčiami. Ir Eichmanas Vokietijoje jų nužudė milijonus. Jūs neseniai išgirdote teismą. Milijonai nekaltų žmonių nužudyti, žydai, tik dėl to, kad jie buvo žydai; jokios kitos priežasties.

107 Biblijoje čia pasakyta, kad: „Jie buvo nužudyti dėl Dievo liudijimo, dėl... dėl Dievo Žodžio ir liudijimo, kurio jie laikėsi“. Dabar mes atrandame, kad Nuotaka buvo Dievo Žodis ir Jėzaus Kristaus liudijimas. Šie neturėjo Jėzaus Kristaus liudijimo.

108 Ir mes atrandame, kad Biblijoje yra sakoma, kad: „Visas Izraelis, iš anksto paskirtas, bus išgelbėtas,“ – Romiečiams 11. Mes dabar tai žinome. Ir ten mes išvydome tas sielas.

109 Dabar pažvelkite kaip artima. Kodėl to negalėjo būti anksčiau? Nes anksčiau tai neįvyko. Dabar jūs galite tai matyti, suprantate. Suprantate, didi Šventoji Dvasia matė šiuos dalykus nužengdama visuose perioduose ir laikuose. O dabar tai yra atidengiama ir tuomet jūs pažvelgiate ten ir matote, kad tai yra Tiesa. Štai kur tai yra.

110 Taigi, tai buvo... tai buvo kankiniai suspaudime arba laike iki suspaudimo, Eichmano. Taigi, jie yra tik kankinių provaizdis iš šimto keturiasdešimt keturių tūkstančių, prie ko mes prieiname, tarp Šeštojo ir Septintojo Antspaudo. Suprantate?

111 O Septintasis Antspaudas yra tik vienas dalykas, tai viskas, ir taip: „Danguje buvo tyla pusei valandos“. Ir dabar tik Dievas gali tai apreikšti. To net nėra simbolyje, niekur. Tai bus rytoj vakare. Melskitės už mane. Suprantate?

112 Taigi, mes dabar pastebime, pereidami prie Šeštojo Antspaudo. Dabar tegul Dangiškasis Tėvas mums padės, mums susitelkiant į Šeštąjį Antspaudą. Dabar ši 12-a eilutė iš 6-ojo skyriaus.

Ir kai jis atvėrė šeštąjį antspaudą, pamačiau, ir štai buvo didelis žemės drebėjimas; ir saulė tapo juoda kaip maišas iš šerių, ir mėnulis tapo kaip kraujas; ir dangaus žvaigždės krito ant žemės, kaip ir figmedis, galingo vėjo purtomas, numeta savo neprinokusias figas.

Ir dangus pasitraukė kaip suvyniotas ritinys; ir kiekvienas kalnas bei sala buvo išjudinti iš savo vietų.

Ir žemės karaliai ir didžiūnai, ir turtuoliai, ir vyriausieji vadai, ir galiūnai, ir kiekvienas vergas, ir kiekvienas laisvasis pasislėpė urvuose ir kalnų uolose;

113 Ar pastebėjote tai ten? Pažiūrėkite į tuos „galiūnus“, suprantate? Ką jie padarė? „Jie priėmė ištvirkėlės paleistuvystės rūstybės vyną“. Suprantate? Tai yra būtent ta pati klasė, kuri gėrė jos vyną. Suprantate?

Ir tarė kalnams ir uoloms: „Griūkite ant mūsų ir paslėpkite mus nuo sėdinčiojo soste veido ir nuo Avinėlio rūstybės, nes atėjo didi jo rūstybės diena; ir kas pajėgs išstovėti?“

114 Kokia įžanga į... Suprantate, taigi raiteliai, raitelių žvėrys ir atsakantieji žvėrys, pasibaigė. Tuomet, mes pakeliami aukštyn, mes matome kankinius po Sostu. Taigi šitai, nuo to laiko, šie kankiniai yra tikrieji žydai ortodoksai, kurie mirė krikščioniškame tikėjime... arba religingame tikėjime, nes jie negalėjo būti Krikščionys.

115 Prisiminkite, Dievas apakino jų akis. Ir jie turės būti apakinti ilgą laiką, kol pagonių nuotaka bus patraukta iš kelio. Nes Dievas nesitvarko su šiomis dvejomis tautomis tuo pačiu laiku, nes tai labai prieštarauja Jo Žodžiui.

116 Nepamirškite, Jis tvarkosi su Izraeliu kaip su tauta, visada. Tai yra Izraelio tauta.

117 Su pagonimis kaip su individualais: „...žmonės paimti iš pagonių“. Ir taip turėjo... pagonys, turėjo padaryti... susideda iš visų pasaulių žmonių, taigi dabar... ir tuomet ten yra žydai, kurie į tai patenka. Suprantate? Tokie kaip... kaip arabai ir airiai, ir indai, ir visokie kiti, tai viso pasaulio žmonės iš kurių susideda ši nuotakos puokštė. Suprantate?

118 Bet, dabar, kai yra prieinama prie išsprendimo su Izraeliu, šioje paskutinėje septyniasdešimtos savaitės dalyje, Jis išsprendžia su jais kaip su tauta, su pagonimis yra užbaigta. Valanda greitai artėja ir galbūt gali ateiti būtent... šį vakarą, kai Dievas visiškai nusigręš nuo pagonių, visai. Būtent taip! Jis taip pasakė. „Jie tryps Jeruzalės sienas, kol pasibaigs pagonių epocha, laikai bus pasibaigę“. Taip, pone!

119 Ir tuomet: „Nešvarusis toliau tebūna nešvarus; ir teisusis toliau tebūna teisus“. Suprantate?

120 Ten daugiau nėra Kraujo ant sosto... švent... šventovėje, visiškai. Ten daugiau nėra Kraujo ant aukuro. Auka buvo patraukta ir ten yra tik dūmai ir žaibavimas, ir ten yra teismas. Ir tai yra tiksliai tai, kas čia šį vakarą yra išlieta. Suprantate, Avinėlis jau yra palikęs... Savo užtarimo darbą. Užtarimo darbas buvo užbaigtas, nuo buvimo ant Sosto. O Auka, kaip mes tobulai Jį parodėme provaizdyje, Giminitis Atpirkėjas, kruvinasis Avinėlis, kuris išėjo į priekį. Avinėlis, kuris buvo užmuštas, Kruvinasis, buvo nužudytas, sumuštas, išėjo į priekį ir paėmė Knygą iš Jo rankos. Tai yra, dienos yra pasibaigusios. Dabar Jis ateina pareikalauti to, ką Jis atpirko. Amen! Dėl to aš tiesiog jaučiu kaip kažkas per mane teka!

121 Mes dabar atrandame, Jonas pasakė: „Pamačiau, kai jis atvėrė šeštąjį antspaudą, štai buvo didelis žemės drebėjimas,“ – tuomet visa gamta buvo sutrikdyta. Suprantate?

122 Dievas darė didžius dalykus, tokius kaip ligonių gydymas ir aklujų akių atvėrimas, ir darė didelius darbus.

123 Bet mes atrandame čia, kad gamta susvyravo, taip, visa gamta. Pažiūrėkite, kas įvyko: „...žemės drebėjimas; ir saulė tapo juoda, ir mėnulis nedavė savo šviesos; ir žvaigždės sudrebėjo ir krito“. Ir, na, viskas įvyko, suprantate, būtent šio Šeštojo Antspaudo atidengimo laiku. Štai kada tai įvyksta, iš karto po paskelbimo apie tuos kankinius, suprantate. Kankiniai pasibaigė.

124 Dabar jūs matote, mes dabar esame labai arti tos valandos. Mes galėtume būti... bet kuriuo metu, suprantate, nes Bažnyčia yra jau beveik pasiruošusi Savo skrydžiui. Bet nepamirškite, kai šie dalykai įvyks, Nuotakos čia nebus. Tiesiog prisiminkite, Nuotakos nebebus, Jai nereikės išgyventi nei vieno iš šių dalykų. Tai yra suspaudimo laikas, bažnyčios apvalymo; tai skirta jai, kad ji per tai pereitų, ne Nuotaka. Jis patraukia Savo mylimąją iš kelio. Taip, pone! Ji... jau atpirko Ją. Suprantate, tai kaip ir... Tai yra Jo išsirinkimas, Jo pasirinkimas, kaip bet kuris vyras ima sau žmoną. Suprantate? Taigi, žemės drebėjimas...

125 Dabar sugretinkime Rašto vietas. Aš.. aš noriu... Ar turite su savimi pieštuką ir popieriaus? Aš noriu, kad jūs šį tą dėl manęs padarytumėte. Kadangi jūs norite užsirašyti, užsirašykite šitai... nebent jūs ketinate įsigyti garsajuostę. Dabar mes... Aš noriu, kad jūs skaitytumėte kartu manimi, kaip jūs ir darote.

126 Sugretinkite, šio didžiojo įvykio, Rašto vietas, nes mes išvysime šią didžią paslaptį arba slėpinį, kuris buvo po Šeštuoju Atpirkimo Knygos Antspaudu. Taigi nepamirškite, šios yra paslėptos paslaptys. O šeši Antspaudai, visi kartu, yra viena didinga, didelė Knyga, tiesiog kartu suvynioti šeši ritiniai ir jie atskleidžia visą Atpirkimo Knygą. Štai kaip visa žemė buvo atpirkta.

127 Dėl šios priežasties Jonas verkė, jeigu nei vienas nebūtų galėjęs paimti tos Knygos, visa kūrinija, viskas būtų pražuvę. Ji tiesiog paprasčiausiai pavirstų... atomais ir molekulėmis ir panašiai, ir kosmine šviesa, ir neliktų net kūrinijos, žmogaus, nieko kito. Nes Adomas prarado tos Knygos teises. Jis neteko jų, kai paklausė savo žmonos, o ji paklausė Šėtono samprotavimų vietoj Dievo Žodžio. Suprantate? Jos buvo prarastos.

128 Po to, ji negalėjo sugrįžti į purvinas Šėtono rankas, kuris sugundymu išvedė ją iš kelio, todėl ji sugrįžo atgal jos pirminiam sąvininkui, kaip atsitiktų su bet kuriuo nuosavybės teisės dokumentu, suprantate. Sugrįžta tiesiogiai jos pirminiam sąvininkui, o Jis buvo Dievas, Kūrėjas, Kuris ją sukūrė. Ir Jis ją laiko.

129 Ir yra kaina, ir tai yra atpirkimas. Atpirkimas turi kainą, o ten niekas to negalėjo padaryti. Todėl, Jis pasakė, išleido Savo įstatymus, Savo Giminaičio Atpirkėjo įstatymą. Tuomet, jie negalėjo nei vieno surasti. Kiekvienas žmogus buvo gimęs per seksą, gimęs iš seksualinio troškimo; jis buvo pirminėje nuodėmėje, Šėtonas ir leva, todėl jis negalėjo to padaryti. Jame nėra nieko. Joks šventas popiežius, šventikas, teologijos mokslų daktaras, kas jis bebūtų, niekas nebūtų vertas. Ir jis negalėjo būti Angelas, nes jis turėjo būti Giminaitis. Jis turėjo būti žmogus.

130 Tuomet pats Dievas tapo Giminaičiu, apsivilkdamas žmogiškuoju kūnu per nekaltąjį prasidėjimą. Ir Jis praliejo Savo Kraują. Tai nebuvo žydo kraujas. Tai nebuvo pagonio kraujas. Tai buvo Dievo Kraujas. Suprantate? Biblijoje pasakyta: „Mes esame išgelbėti Dievo Krauju“.

131 Vaikas gauna tėvo kraują. Mes tai žinome. Yra kažkas, kas vyriškoje lytyje gamina hemoglobina. Todėl mes atrandame, kaip višta padeda kiaušini... ji gali padėti kiaušini, bet jeigu gaidys, arba patinas su ja nepabuvojo, iš jo niekas neišsilups. Jis nėra apvaisintas. Moteris yra tik inkubatorius, nešioja kiaušinėlių. Bet kiaušinėlis yra iš... Bet gyvybės užuomazga yra iš vyro.

132 Ir... šiuo atveju, vyru buvo Pats Dievas. Štai kodėl aš sakau, kad viršus yra apačia ir... ir tai kas didinga, yra maža. Dievas buvo toks didis iki tiek, kad Jis tapo, netgi suformavo Save tokiam mažutėlyje dalyke, į mažutėlę gyvybės užuomazgą nekaltos mergelės įsčiose. Ir ten aplink ją Jis išvystė ląsteles ir Kraują. Ir gimė, ir buvo išaugintas žemėje. Ir iš štai tokios pradžios, grynas, ne iš seksualinio troškimo, visiškai be to.

133 Ir po to Jis atidavė tą Kraują, nes Jis tapo mums giminingas. Ir Jis buvo Giminaitis Atpirkėjas. Ir Jis praliejo tą Kraują, laisvai. Jis neturėjo to padaryti. Jis laisvai Jį atidavė, kad atpirktų.

134 Po to Jis pakyla ant Dievo aukuro ir laukia ten tol, kol Dievas laiko Atpirkimo Knygą Savo rankose. O kruvinas avinėlis stovi ant aukos aukuro. Ten yra Avinėlis tam, kad atpirktų atlikdamas užtarimą.

135 Tuomet, kaip dar kas nors drįsta sakyti, kad Marija ar Juozapas, ar bet kuris kitas mirtingasis galėtų būti... būti užtarėju! Jūs negalite užtarti, jeigu ten nebus Kraujo. Taip, pone. „Yra vienas Tarpininkas tarp Dievo ir žmogaus ir tai yra Kristus Jėzus“. Tai yra tai, ką sako Raštas. Jis stovi ten... ir kol paskutinė siela bus atpirkta; ir po to Jis išeina į priekį pareikalauti to, ką Jis atpirko. O, koks... koks didis Tėvas Jis yra!

136 Dabar prisiminkite, taigi, aš visada mokiau, kad: „Dviejų ar trijų liudininkų burnoje bus įtvirtintas kiekvienas žodis“. Ir... Raštas... tiesiog kaip jūs negalite paimti vienos Rašto vietos ir su ja kažko įrodyti, jeigu nebus kažkokios kitos, kuri eitų su tuo išvien. Suprantate?

137 Suprantate, aš galiu paimti vieną Rašto vietą ir pasakyti: „Judas nuėjo ir pasikorė“. Paimti kitą ir pasakyti: „Jūs eikite ir padarykite tą patį“. Suprantate? Bet matote, tai nesusijungs su likusia dalimi.

138 Ir aš pamaniau, po Šeštuoju Antspaudu, kai Šventoji Dvasia Jį ten atplėšė ir aš pamačiau, kas tai buvo, tuomet aš pamaniau, kad šį vakarą būtų gerai klasei pateikti kažką šiek tiek kitaip. Suprantate? Nes, tai gali varginti, kai tiesiog klausote kaip aš visą laiką kalbu, todėl aš pamaniau, kad mes pasielsime šiek tiek kitaip.

139 Dabar atkreipkite dėmesį. Šis didis įvykis buvo užantspauduotas po paslapties Knyga, atpirkimo. Taigi, Avinėlis laiko Tai Savo rankoje, ketina Tai atidengti.

140 Dabar pažiūrėkime į Mato 24-ą skyrių, kalba Pats Avinėlis. Taigi, kiekvienas žino, kad Kristus yra visos Knygos Autorius, šiuo atžvilgiu. Bet šitai yra Jo... Jo kalba čia, arba Jo... Jo pamokslas... žmonėms, gerai, žydams.

141 Dabar aš noriu, kad jūs laikytumėte savo Knygą štai taip, Mato 24 ir Apreiškimo 6, štai taip. [Brolis Branhamas laiko savo Bibliją atverstą ties šiais dvejais skyriais – Red.] Ir tiesiog sugretinkime šį tą čia, tik truputį.

142 Taigi, dabar sekite tai ir jūs galėsite atrasti tiesiog kaip... kaip tai yra. Matote, ką Avinėlis čia parodo, tiksliai simbolyje, yra tai, ką Jis pasakė štai čia Žodyje. Padaro tą patį, todėl tai padaro tai teisinga. Taigi, tai yra... tai yra viskas, kas tame slypi. Čia yra... Čia yra viena, Jis kalba apie tai, o čia yra kur tai išsipildė. Suprantate? Tai yra tiesiog tobulas įrodymas.

143 Taigi, dabar pažiūrėkime į 24-ąjį Šv. Mato skyrių ir Apreiškimo 6, ir sugretinkime su 24-uju Mato skyriumi. Mes visi žinome, kad tai yra skyrius, kurį atsiverčia kiekvienas teologas, kiekvienas žmogus atsiverčia, kal... kalbėdamas apie Suspaudimo periodą. Tai kyla iš 24-ojo Mato skyriaus. O dabar tiesiog... Jeigu yra taip, dabar mes... Nes mes žinome, kad šitas Šeštasis Antspaudas yra teismo Antspaudas. Tai yra teismo Antspaudas, Jis tikrai yra tai.

144 Taigi, suprantate, mes jau praėjome... antikristo jojimą. Pamatėme Bažnyčios išėjimą; dabar Tai yra baigta, pakyla aukštyn. Po to mes matome kankinius, iš tų žydų štai ten, po aukuru. Taigi čia yra teismo prasidėjimas, tiems žmonėms, kurie yra...

145 Iš šio Suspaudimo teismo išeis šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai atpirktų žydų. Aš įrodysiu jums, kad jie yra žydai, o ne pagony. Jie neturi nieko bendro su Nuotaka, visiškai nieko. Nuotaka, mes jau pamatėme, kad Nuotaka yra išėjusi. Jūs to niekur kitur nepatalpinsite; vėl pasirodo tik 19-ame Apaštalų darbų [Apreiškimo – Vert.] knygos skyriuje.

146 Dabar atkreipkite dėmesį, nes Šeštasis Antspaudas yra Žodžio teismo Antspaudas.

147 Taigi, čia, dabar pradėkime ir perskaitykime Šv. Mato 24-ąjį skyrių. Taigi aš tiesiog norėčiau šį tą jums čia pateikti, aš tik ką pažiūrėjau, kad surasčiau. Taigi, Šv. Mato, nuo 1-os iki 3-ios, na, tai mes perskaitysime pirmiausiai.

Ir Jėzus išėjo ir pasitraukė nuo šventyklos; ir jo mokiniai atėjo pas jį, kad parodytų jam šventyklos pastatus.

Ir Jis jiems tarė: „Argi jūs nematote viso šito? Iš tiesų sakau jums: čia nebus palikto akmenų... palikto akmenų ant akmenų, kuris nebūtų nugriautas“.

Taigi... *Ir (3-ia eilutė) Jam sėdint ant... Alyvų... kalno, mokiniai atėjo atskirai pas Jį, sakydami: „Pasakyk mums, kada šitai bus? ...koks bus tavo atėjimo ir pasaulio pabaigos ženklas?“*

148 Dabar sustokime čia. Šios trys eilutės, jos išsipildė, faktiškai, antradienio popietę, Balandžio ketvirtąją, 30 metais po Kristaus. Ir pirmos dvi eilutės išsipildė popietę... balandžio ketvirtosios, 30 metais po Kristaus. O trečia eilutė išsipildė antradienio vakarą tos pačios dienos. Suprantate?

149 Jie atėjo į šventyklą ir jie paklausė Jo apie šiuos dalykus. „O kaip yra su tuo? O kaip yra su šituo? Tik pažiūrėk į šią didžią šventyklą! Ar ji ne nuostabi?“. Jis atsakė: „Čia neliks akmens ant akmens“.

150 Po to Jis užkilo ant kalno ir atsisėdo, suprantate. Ir ten, ten Jis pradeda... Tai popietė. Ir po to, kai jie tai padarė, jie Jo ten paklausė, pasakė: „Mes norime sužinoti apie kai kurius dalykus“.

151 Taigi atkreipkite dėmesį, čia yra... čia yra trys klausimai užduoti žydų, Jo mokinių. Yra užduoti trys klausimai. Dabar sekite. „Kas...“. Pirmą, pirmą... „Kas... Kada šie dalykai išsipildys, kada: 'Čia neliks akmens ant akmens'?“. „Koks bus Tavo atėjimo ženklas?“, – antras klausimas. „Ir apie pasaulio pabaigą“. Suprantate tai? Čia yra trys klausimai.

152 Taigi, šioje vietoje dauguma žmonių padaro klaidą. Jie priskiria šiuos dalykus čia kažkokiam praėjusiam amžiui, kai, suprantate, Jis atsako į tris klausimus. Jie...

153 Dabar sekite kaip... kaip tai yra puiku, 3-čia eilutė, matote, paskutinė frazė čia yra 3-ioje eilutėje. „Ir kas bus...“. Pirmą jie pasikvietė Jį ten ant Alyvų kalno, asmeniškai. „Pasakyk mums, kada šie dalykai išsipildys?“, – klausimas numeris vienas. „Koks bus Tavo atėjimo ženklas?“, – klausimas numeris du. „Ir apie pasaulio pabaigą“, – klausimas numeris trys. Suprantate? Čia yra užduoti trys skirtingi klausimai. Taigi dabar aš noriu, kad jūs atsiverstumėte... ir sekite ką Jėzus čia pasako jiems apie šiuos dalykus.

154 O, tai yra taip gražu! Aš... Tiesiog skatina mane... Aš... aš... aš gaunu... Koks žodis buvo pavartotas praėjusį vakarą? [Susirinkusieji sako: „Sužadینimas“ – Red.] Sužadینimas nuo apreiškimo! Atkreipkite dėmesį.

155 Dabar atsiverskime Pirmąjį Antspaudą iš... šios Antspaudų Knygos, ir sulyginkime šį Pirmąjį Antspaudą su šiuo pirmu klausimu.

156 Ir kiekvieną klausimą, ir tiksliai sulyginkime, ir pažiūrėkime ar tai nėra glaudžiai susiję, tiesiog taip, kaip mes padarėme atidengdami kitus dalykus, net bažnyčios periodus ir visa kita, tiksliai tokiu pat būdu. Yra Antspaudas, tobulai atidengtas, tuomet... Dabar atkreipkite dėmesį. Dabar mes perskaitysime, pirmą, nes... „Tada Jis atsakė jiems...“. Ir...ir tuomet Jis... Jis tuojau pradės sakyti atsakymus, ir mes norime juos sulyginti su Antspaudais.

157 Dabar sekite. Pirmasis Antspaudas yra Apreiškimo 6:1 ir 2. Mes dabar perskaitysime 6:1 ir 2.

Ir... ir mačiau... kai Avinėlis atvėrė vieną iš antspaudų, ir išgirdau tarsi griaustinio garsą, vieną iš keturių žvėrių sakant: „Ateik ir žiūrėk“.

Ir pamačiau, ir štai baltas žirgas; ir ant jo sėdintysis turėjo lanką; ir jam buvo duotas vainikas, ir jis išėjo nugalėdamas ir kad nugalėtų.

158 Kas kaip mes atradome buvo šitas veikėjas? [Susirinkusieji atsako: „Antikristas“ – Red.] Antikristas. Mato 24, dabar, 4 ir 5.

Ir Jėzus atsakydamas tarė jiems... jiems: „Žiūrėkite, kad niekas jūsų nesuklaidintų. Nes daugelis ateis mano vardu, sakydami: ‘Aš esu Kristus’; ir daugelį suklaidins.

159 Matote tai? Antikristas. Štai kur yra jūsų Antspaudas. Suprantate? Suprantate? Jis tai pasakė čia; o čia jie atidengia Antspaudą, ir jis buvo čia, tiesiog tobulai.

160 Dabar Antrasis Antspaudas, Mato 24:6, Apreiškimo 6:3 ir 4. Dabar sekite, Mato 24:6. Leiskite man dabar pažiūrėti, kas ten sakoma.

Ir išgirsite apie karus ir karų gandus; žiūrėkite, kad nebūtumėte sunerimę; nes visa tai turi įvykti, bet tai – dar ne galas.

161 Gerai, paimkime Antrąjį Antspaudą, Apreiškimo 6:3 ir... Du... Pažiūrėkite, ką Jis dabar sako.

Ir kai jis atvėrė antrąjį antspaudą, išgirdau antrąjį žvėrį sakant: „Ateik... žiūrėk“.

Ir išėjo kitas žirgas, raudonas, ir ant jo sėdinčiam buvo duota valdžia atimti iš žemės taiką, ir kad jie vienas kitą žudytų; ir jam buvo duotas didelis kalavijas.

162 Tobulai, tiesiog tiksliai! O, man patinka, kai pats Raštas pasako atsakymą. O jums? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Šventoji Dvasia visa Tai parašė, bet Jis gali Tai apreikšti.

163 Dabar atkreipkime dėmesį į Trečiąjį Antspaudą. Taigi, tai yra badas. Dabar Mato 24:7 ir 8. Atsiverskime 7 ir 8, iš Mato.

Nes tauta sukils prieš tautą ir karalystė prieš karalystę; ir bus badmečių... marų... žemės drebėjimų įvairiose vietose.

Visa tai yra sielvartų pradžia.

164 Matote, jūs dabar prieinate prie pat to. Dabar, Apreiškimo 6-as, dabar mes atidengsime Trečiąjį Antspaudą. Jį galima surasti Apreiškimo 6:5 ir 6.

Ir kai jis atvėrė trečiąjį antspaudą, aš... aš išgirdau trečiąjį žvėrį sakant: „Ateik ir žiūrėk“. Ir pažiūrėjau, ir štai juodas žirgas; ir ant jo sėdintysis turėjo savo rankoje svarstyklės.

Ir išgirdau balsą keturių žvėrių viduryje, sakant: „...saikas... už denarą... Kviečių saikas už denarą ir trys saikai miežių už denarą; ir žiūrėk, nepakenk aliejui ir vynui“.

165 Badas! Matote, tiksliai tas pats Antspaudas, tas pats, ką pasakė Jėzus. Gerai.

166 Ketvirtasis Antspaudas – „marai“ ir „mirtis“. Atkreipkite dėmesį į Mato 24. Mes perskaitysime 8-ą eilutę, 7-ą ir 8-ą, aš manau, kad šias, apie Ketvirtąjį Antspaudą, turiu tai čia. Gerai.

167 Taigi, ką aš dabar ten perskaičiau? Ar perskaičiau kažką neteisingai? Taip, aš buvau tai pasižymėjęs. Taip, štai kur mes esame. Dabar mes einame į priekį. Dabar einame. Gerai, pone.

168 Dabar pradėkime čia nuo 7-osios, apie šį Ketvirtąjį Antspaudą; ir nuo 6:7 ir 8, apie kitą iš Apreiškimo.

169 Dabar pažiūrėkime į 7-ą ir 8-ą iš Mato 24. Gerai, taigi...

Nes tauta sukils prieš tautą ir karalystė prieš karalystę; ir bus badmečių... marų... žemės drebėjimų įvairiose vietose. Visa tai yra sielvartų pradžia.

170 Taigi Ketvirtasis Antspaudas, kaip mes perskaitėme apie jį štai čia, buvo... Ketvirtasis Antspaudas prasidėjo nuo 7-os ir 8-os, šioje kitoje vietoje.

Ir kai jis atvėrė ketvirtąjį antspaudą, štai...ketvirtasis žvėris pasakė: „Ateik ir žiūrėk“.
Ir pažiūrėjau, ir štai palšas žirgas...

171 Dabar palūškėkite. Aš tai neteisingai užsirašiau. Taip. Taip. Dabar, palūškėkite minutėlę, taigi, 7 ir 8.

172 Dabar pažiūrėkime, Mato 24:7 ir 8. Taigi, pažiūrėkime. Mes atrasime tai. Tai yra Trečiasis atidengimas, ar ne? [Susirinkusieji atsako: „Amen“ – Red.] Mato 24:7 ir 8. Atleiskite. Taigi, tai atidengia lietu... ar badmečius, atidengia badą. Gerai.

173 Taigi, „marai“ ir „mirtis“. Taip, pone. Dabar mes prie to prieisime, 7 ir 8. Taigi, tai bus Ketvirtasis Antspaudas. Pažiūrėkime, kur mes atrasime Ketvirtąjį Antspaudą. „Ir kai jis atvėrė ketvirtąjį antspaudą...“. Taip, tai yra palšojo žirgo raitelis – „Mirtis“, matote.

Ir pažiūrėjau, ir štai palšas žirgas; ir... jis... palšas žirgas: ant jo sėdinčiojo vardas buvo Mirtis, ir Pragaras sekė su juo. Ir jiems buvo duota valdžia žemės ketvirtadaliui, žudyti kalaviju ir alkiu, ir mirtimi, ir žemės žvėrimis.

174 Dabar matote, tai buvo „Mirtis“.

175 Dabar Penktasis Antspaudas, Mato 24:9-13. Pažiūrėkime, ar aš tai gerai užsirašiau, dabar dar kartą. Suprantate?

Tada jie atiduos jus kančiai ir jus žudys (štai taip); ir jūsų nekęs visos tautos dėl mano vardo.
Ir tada...

Ir tada daugelis pasipiktins... daugelis pasipiktins ir išdavinės vieni kitus, ir vieni kitų nekęs.

Ir kils daug netikrų pranašų ir daugelį suklaidins.

Ir kadangi gausės neteisybė, daugelio meilė atšals.

Bet kas ištvėrs iki galo, tas bus išgelbėtas.

176 Taigi, dabar mes esame ties Penktuoju Antspaudu. Ir tai buvo praėjusį vakarą, suprantate. „Jie atiduos jus, išduos vienas kitą,“ – ir taip toliau.

177 Dabar, sekite štai čia 6-ąją, Antspaudas, 6:9 iki 11-os. Dabar pereikime prie šito, Apreiškimo 6:9 iki 11.

Ir kai jis atvėrė penktąjį antspaudą, pamačiau po aukuru sielas užmuštųjų dėl Dievo žodžio ir dėl liudijimo, kurio jie laikėsi;

ir jie šaukė garsiu balsu, sakydami: „Kiek ilgai, o Viešpatie, šventas ir teisingas, tu neteisi ir nekeršysi už mūsų kraują gyvenantiems žemėje?“

Ir kiekvienam iš jų buvo duoti balti drabužiai; ir jiems buvo pasakyta, kad jie dar trumpą laikotarpį ilsėtūsi, kol ir jų bendratarniai bei jų broliai, kurie turės būti užmušti kaip jie, turės būti išpildyta.

178 Taigi, jūs suprantate, po Penktuoju Antspaudu mes atrandame... čia mes atrandame kankinius.

179 O po... 24:9, štai ten, mes... iki 13-os, mes taip pat atrandame, kad ten buvo kankiniai. „Jie atiduos jus, ir jus žudys,“ – ir panašiai. Matote, yra atidengiamas tas pats Antspaudas.

180 Taigi, Šeštasis Antspaudas yra tas, prie kurio mes dabar priėjome, Mato 24:29 ir 30. 24, ir atsiverskime 29-ą ir... ir 30-ą [eilutes – Vert.]. Štai mes esame čia.

Taigi, dabar mes taip pat atsiversime Apreiškimo 6:12 iki 17.

181 Tai yra tiksliai tai, ką mes neseniai perskaitėme. Dabar pasiklausykite šito, taigi, ką pasakė Jėzus Mato 29-oje... 24:29 ir 30.

Iš karto po tų dienų suspaudimo...

182 Ko? Kuomet... po šio suspaudimo, šio pradinio suspaudimo, per kurį jie čia perėjo, suprantate.

...užtams saulė ir mėnulis nebeduos savo šviesos, ir žvaigždės kris iš dangaus, ir dangų jėgos bus sudrebintos;

ir tada danguje pasirodys žmogaus Sūnaus ženklas; ir tada visos žemės gentys raudos, ir jie pamatys žmogaus Sūnų ateinantį dangaus debesyse su jėga ir didžia šlove.

183 Taigi, dabar perskaitykime čia iš Apreiškimo, Šeštasis Antspaudas, tas, apie kurį dabar kalbame.

Ir... kai jis atvėrė šeštąjį antspaudą, pamačiau, ir štai buvo didelis žemės drebėjimas; ir saulė tapo juoda kaip maišas iš šerių (matote?), ir mėnulis tapo kaip kraujas;

ir dangaus žvaigždės krito ant žemės, kaip ir figmedis galingo vėjo purtomas, numeta savo neprinokusias figas.

Ir dangus pasitraukė kaip suvyniojamas ritinys; ir kiekvienas kalnas bei sala buvo išjudinti iš savo vietų.

Ir žemės karaliai ir didžiūnai, ir turtuoliai, ir vyriausieji vadai, ir galiūnai, ir kiekvienas vergas, ir kiekvienas laisvasis pasislėpė urvuose ir kalnų uolose;

ir tarė kalnams ir uoloms: „Griūkite ant mūsų ir paslėpkite mus nuo sėdinčiojo soste veido ir nuo Avinėlio rūstybės,

nes atėjo didi jo rūstybės diena; ir kas pajėgs išstovėti?“

184 Tiesiog tobulai, atverskite dar kartą, pažiūrėkite, ką Jėzus čia dabar pasakė Mato 24:29. Pasiklausykite. „Po,“ – šio Eichmano atvejo ir panašiai.

Tuoj pat po tų dienų suspaudimo užtams saulė... mėnulis nebeduos.... nebeduos savo šviesos... žvaigždės kris iš dangaus... dangų... danguose jėgos bus sudrebtos;

Dabar sekite.

ir tada danguje pasirodys žmogaus Sūnaus ženklas; ir (ir jie pamatys, ir jie...) tada visos žemės gentys raudos, ir jie pamatys žmogaus Sūnų ateinantį dangaus debesyse su jėga ir didžia šlove.

Ir jis pasiųs savo angelus su didžiu trimito garsu, ir jie surinks jo išrinktuosius iš keturių vėjų, nuo vieno dangaus galo iki kito.

185 Matote, tiesiog tiksliai atitinka tai, ką Jėzus pasakė Mato 24 ir ką apreiškėjas čia atidengė Šeštame Antspaude, tiksliai atitinka. Ir Jėzus kalbėjo apie Suspaudimo periodą. [Brolis Branhamas beldžia tris kartus į sakyklą – Red.] Suprantate?

186 Pirma, jis paklausė, kada išsipildys tie dalykai, kada šventykla bus atimta. Jis atsakė į tai. Kitas dalykas, kurio jis paklausė, kada ateis laikas... Prasidėjo kankinių periodas. Ir kai tai įvyks, kada iškils antikristas; ir kada antikristas atims šventyklą.

187 Danielius, mes galėtume sugrįžti ir atsiversti iš Danieliaus, kai jis pasakė, kad tas kunigaikštis turės ateiti. Jūs, kurie skaitote, tai žinote. Ir ką jis turės padaryti? Jis pašalins kasdienę auką ir tuo metu įvyks visi tie dalykai. Pasakė...

188 Jėzus netgi apie tai čia kalbėdamas, pabrėžė tai. Pasakė: „Kai pamatysite per pranašą Danielių kalbėtą suniokojimo bjaurybę, stovinčią šventoje vietoje“. [Brolis Branhamas tris kartus beldžia į sakyklą – Red.] Kas tai? Omaro mečetė buvo pastatyta vietoj šventyklos, kai jie ją sudegino. Pasakė: „Tuomet esantys kalnuose... Esantys ant namo stogo, tenelipa žemyn pasiimti ko nors iš savo namų, arba tas, kuris laukuose, tenegrįžta. Nes tuomet bus vargo metas!“. Suprantate? Ir išsipildys visi tie dalykai, parodė jiems ateitį ir patvirtino tai, iki pat šito Šeštojo Antspaudo atidengimo.

189 Dabar aš noriu, kad jūs atkreiptumėte dėmesį. Jėzus... Taigi, maždaug rytoj vakare... bus apie Tai. Jėzus neįtraukė mokymo apie Septintąjį Antspaudą. Jo čia nėra. Sekite, dabar Jis toliau tęsia palyginimais, po to. Ir Jonas neįtraukė Septintojo Antspaudo. Septintasis, paskutinysis, Septintasis Antspaudas – tai bus didis dalykas. Tai net nėra aprašyta, suprantate. Neįtraukė Septintojo Antspaudo; nei vienas iš jų. Ir apreiškėjas, kai Dievas tepasakė, kad ten buvo... Jonas pasakė: „Ten danguje buvo tik tyla“. Jėzus niekada nei žodžio apie Tai nepasakė.

190 Dabar atkreipkite dėmesį, sugrįžkime prie 12-osios eilutės, pastebėkite, nėra jokio Žvėries. Tai 12-oji eilutė, prasideda nuo mūsų Antspaudo, mato jį atidengtą. Jokio Žvėries, tokio kaip gyvosios Būtybės, čia nėra, jokio, kaip tai buvo su Penktuoju Antspaudu. Kodėl? Tai įvyko kitoje Evangelijos periodo pusėje, Suspaudimo periode. Šeštasis Antspaudas yra Suspaudimo periodas. Štai kas įvyksta. Nuotaka yra išėjusi. Suprantate? Nėra jokios gyvos Būtybės ar ko kito, kas tai pasakytų. Tai tik... Tuomet Dievas daugiau neturi reikalo su Bažnyčia; Ji jau išėjusi.

191 Jis turi reikalą su Izraeliu, matote. Suprantate, tai yra kita pusė, šitai yra tada, kai Izraelis priėmė karalystės Žinią per du pranašus iš Apreiškimo 11. Nepamirškite, Izraelis yra tauta, Dievo tarnas, tauta. Ir kai... kai... kai Izraelis bus atvestas, tai bus... valstybinio masto įvykis.

192 Izraelis, karalystės epochoje Dovydas... Dovydo Sūnus sėdės soste. Dėl šios priežasties ta moteris sušuko: „Tu, Dovydo Sūnau!“ O Dovydas turės... Dovydo Sūnau! Dievas Savimi prisiekė Dovydui, kad Jis iškels Jo Sūnų tą, kuris užims jo sostą. Tai bus amžinasis sostas. Suprantate? Jis neturės pabaigos. Saliamonas parodė tai provaizdyje – kaip šventyklą. O Jėzus jiems čia pasakė, kad: „Ten neliks akmenų ant akmenų“. Bet čia Jis bando jiems pasakyti, koks... Kad Jis sugrįžta. „Kada Tu sugrįši?“.

193 „Šie dalykai įvyks prieš Man sugrįžtant“. Ir štai jie yra čia! Dabar mes priėjome prie Suspaudimo laiko. Nepamirškite, kai karalystė bus įkurta žemėje...

194 Taigi, tai gali šiek tiek sukrėsti. Ir jeigu turite klausimą ir jūs... jūs vis dar galite manęs paklausti; jeigu norite užduoti klausimą po to, kai tai buvo paminėta ir tiesiog trumpai įvardinta; jeigu jūs ne... jeigu jūs dar to nesupratote.

195 Tūkstantmečio laiku Izraelis yra tauta, dvylika giminių yra kaip tauta.

196 O Nuotaka yra rūmuose. Tuomet Ji yra Karalienė. Ji yra ištekėjusi. Ir iš visos žemės ateis į šį miestą, Jeruzalę ir atneš į jį šlovę. „Ir vartai nebus uždaromi na... na... naktį, nes ten nebus jokios nakties“. Suprantate? Vartai visada bus atidaryti. „Ir žemės karaliai, – Apreiškimo 22, – atneša savo garbę ir šlovę į šį miestą“. Bet Nuotaka yra ten kartu su Avinėliu. O, tai bent! Jūs matote tai, toje vietoje! Ne... Nuotaka neis ten ir nedirbs vynuogynuose. Ne, pone. Ji yra Nuotaka. Ji yra Karaliaus Karalienė. Ten dirbs kiti, tauta, o ne Nuotaka. Amen. Gerai.

197 Dabar atkreipkite dėmesį į šiuos pasiuntinius, šiuos pasiuntinius iš Apreiškimo 12, šie du pranašai, jie pamokslaus: „Karalystė priartėjo!“. Suprantate? Dangaus Karalystė turi būti įkurta. Laikas – paskutiniai trys su puse metų iš Danieliaus septyniasdešimtos savaitės, pažadėta žydams, jo tautai. Dabar nepamirškite, tam kad tai įrodyti, kad tai yra Danieliaus septyniasdešimtos savaitės paskutinė dalis... Aš turiu apie tai klausimą skirtą rytojui. Suprantate?

198 Taigi, buvo pažadėtos septyniasdešimt savaitių, kurios reiškė septyniasdešimt metų. Ir septynių savaitių viduryje Mesijas turėjo būti nužudytas, kad būtų paverstas auka. Jis pamokslaus tris su puse metų ir po to jis bus nužudytas kaip auka už tautą. Ir vis dar yra likęs nustatymas, tie trys su puse metų vis dar nustatyti Izraeliui. Tuomet, kai Mesijas buvo nužudytas, žydai buvo apakinti tam, kad negalėtų pamatyti, kad tai buvo Mesijas.

199 Ir, tuomet, kai Mesijas buvo nužudytas, pagonims prasidėjo Evangelijos ir malonės epocha. Ir jie ateidavo, ir Dievas pritraukdavo vieną iš vienur ir iš kitur, ir priskirdavo juos tam tikram pasiuntiniui; iš vienur ir iš kitur, ir priskirdavo juos tam tikram pasiuntiniui.

200 Ir Jis siuntė pirmąjį pasiuntinį ir jis pamokslavo, ir trimitas skambėjo; mes netrukus apie tai pakalbėsime. Ir tuomet trimitas skelbė karą. Trimitas visada reiškia karą. Pasiuntinys, angelas ateina į žemę, valandos pasiuntinys, kaip Liuteris, kaip bet kuris iš pasiuntinių apie kuriuos mes kalbėjome. Ką jis padaro? Jis ateina; ir Antspaudas yra atidengiamas, apreiškiamas; skamba trimitas, paskelbiamas karas ir taip jie išeina. Ir tuomet pasiuntinys miršta. Jis užantspauduoja tą grupę; jie yra atvedami. Ir rykštė krenta ant tų, kurie Tai atmetė. Suprantate?

201 Tuomet tai tęsiasi toliau, po to jie tampa organizacija, įkuria kitą organizaciją. Mes visai neseniai tai išnagrinėjome. Tuomet, čia jie išeina su kita jėga, matote, kita jėga, kitame bažnyčios periode, kitas tarnavimas. Tuomet, kai jis tai padaro, iš karto ateina Dievas su Savo tarnavimu, kai antikristas ateina su savuoju. Suprantate, „anti“ reiškia „prieš“. Jie eina gretomis.

202 Aš noriu, kad jūs atkreiptumėte dėmesį į vieną smulkmeną. Maždaug tuo laiku, kuriuo... kuriuo Kainas pasirodė žemėje, Abelis pasirodė žemėje. Aš noriu, kad jūs atkreiptumėte dėmesį, maždaug tuo laiku, kuriuo... kuriuo Kristus pasirodė žemėje, Judas pasirodė žemėje. Maždaug tuo laiku, kuriuo Kristus paliko žemę, Judas paliko žemę. Maždaug tuo laiku, kuriuo Šventoji Dvasia nužengė, antikristo dvasia nužengė. Maždaug tuo laiku, kai Šventoji Dvasia apreiškia Save čia, paskutiniuosiomis dienomis, antikristas atidengia savo tikrąjį veidą, iškyla per savo politiką ir panašius dalykus. Ir maždaug tuo laiku, kai antikristas visiškai išeis į ga... į veiksmo sceną... Dievas visiškai išreikš Save tam, kad visus atpirktų. Matote, tiesiog eina, tiesiog kartu. Ir jie yra, abu, greta vienas kito. Kainas ir Abelis! [Brolis Branhamas vieną kartą suploja rankomis – Red.] Varnas ir balandis arkoje! Judas ir Jėzus! Ir tiesiog taip ir toliau, jūs galite tai panagrinėti. Tiesiog...

203 Čia buvo Moabas ir Izraelis; abu. Moabas nebuvo pagonių tauta. Ne, pone. Jie aukojo tą pačią auką, kurią Izraelis aukojo. Jie meldėsi tam pačiam Dievui. Būtent. Moabas buvo va... Tai buvo viena iš Loto dukterų, kuri permiegojo su savo tėvu ir pagimdė vaiką. Ir tas vaikas buvo pavadintas Moabu. Ir iš jo kilo Moabo rasė, Moabo šalis. Ir kai jie pamatė Izraelį, jų brolių, kuris buvo atpirktas, ateinantį...

204 Jie buvo fundamentalistai. Jie buvo didelė denominacija. Izraelyje nebuvo jokios denominacijos; jie tiesiog gyveno palapinėse, kur tik nukeliaudavo. Bet Moabe buvo garbingą postą užimantys dvasininkai, karaliai ir panašiai. Ir ten jie turėjo Balaamą, me... melagingą pranašą. Jie visa tai turėjo. Tuomet jie susirinko ten, kad prakeiktų savo mažąjį brolių, kuris buvo pakeliui į pažadėtąją žemę, einantis link savo pažado.

205 Ir jis atėjo ir paklausė jų: „Ar galiu pereiti per jūsų kraštą? Jeigu mano karvės gers vandenį aš už tai sumokėsiu. Jeigu jos nuskabys žolę, mes už tai sumokėsime“.

206 Jis atsakė: „Ne. Šioje vietoje jūs nesurengsite jokio prabudimo. Būtent taip. Nieko panašaus štai čia jūs nesurengsite“.

207 Ir po to, sekite, ką jis padarė. Jis sugrįžo tiesiogiai Jezabelės pavidale ir atėjo per tą melagingą pranašą, ir privertė Dievo vaikus suklysti. Ir vesdamas moabitų moterį atvedė ją [...] į Izraelį ir skatino svetimavimą.

208 Ir jis padarė lygiai tą patį, tame pačiame periode, kelionėje, kelyje į pažadėtąją Žemę, kuriame mes esame. Ką jis padarė? Staiga pasirodė melagingas pranašas ir sutuokė, ir sukviėtė į protestantų bažnyčią, ir dėl ko atsirado denominacijos, tiesiog lygiai tas pats, ką jie padarė anuomet. [Brolis Branhamas beldžia į sakyklą keturis kartus – Red.]

209 Bet nedidelis, senasis Izraelis judėjo toliau, išlikdamas toks pats. Jis ilgą laiką vaikščiojo po dykumą ir visi tie senieji priešininkai turėjo išmirti, bet jis nuėjo tiesiai į pažadėtąją žemę. Taip. Taip. Atkreipkite dėmesį, prieš pat jiems pereinant per Jordaną jie visi buvo pasiruošę kovai. O-o! Man tai patinka. Dabar mes priiname prie šito periodo, dabar pat, dabar čia. Atkreipkite dėmesį.

210 Taigi, mes atrandame, kad laikas, paskutiniai (aš pasakiau) trys su puse metų iš Danieliaus septyniasdešimties savaitių...

211 Leiskite man dabar tai nuodugniau paaiškinti, nes aš čia matau tokius, kurie visada tai sekė, ir aš... aš noriu pasistengti aiškiai išsireikšti; kaip mokytojas.

212 Atkreipkite dėmesį kada prasidėjo septyniasdešimt savaitių. Kai Danielius pamatė regėjimą apie artėjantį laiką ir apie žydų pabaigą, tačiau jis pasakė, kad buvo paskirtos septyniasdešimt savaitių. Tai yra septyni metai; jų viduryje, na, čia turės būti Mesijas arba ir bus nužudytas kaip auka. Taigi, tai yra tiksliai tai, kas ir įvyko.

213 Tuomet Dievas turėjo reikalą su pagonimis tol, kol neišvedė tautos dėl Savo Vardo. Vos tik pagonių Bažnyčia yra išvedama, Jis pakelia Bažnyčią aukštyn.

214 Ir kai Jis tai padarė, mieganti mergelė, pati bažnyčia... Nuotaka pakilo aukštyn. O pati bažnyčia buvo palikta „išorinėje tamsoje, kur yra verksmas ir aimanos, ir dantų griežimas“. Tuo pačiu laiku prasideda tų žmonių Suspaudimas.

215 Ir prasidedant Suspaudimui ten pasirodo tie du pranašai iš Apreiškimo 11, kad pamokslautų jiems Evangeliją. Ir jie pamokslauja tūkstantį, vieną šimtą... ir šešiasdešimt dienų. Suprantate? Na, tai yra tiksliai... turint trisdešimt dienų mėnesyje, kiek ir yra tikrajame kalendoriuje, tai yra lygiai trys su puse metų. Tai yra Danieliaus septyniasdešimtoji dalis, paskutinė septyniasdešimtos savaitės dalis. Suprantate? Čia Dievas nesitvarko su Izraeliu. Ne, pone.

216 Brolis manęs paklausė, visai neseniai, pasakė: „Ar turėčiau vykti į...“. Bro... brolis čia iš bažnyčios, brangus, puikus brolis pasakė: „Aš... aš noriu vykti į Izraelį. Aš tikiu, kad ten vyksta prabudimas“.

217 Kažkas man pasakė: „Broli Branhamai, tau reikėtų tuojau pat nuvykti į Izraelį. Jie tai pamatytų“. Matote, jūs negalite to padaryti. Aš būtent ten stovėjau ir aš pagalvoju...

218 Tie žydai pasakė: „Jeigu aš... Na, jeigu šitas yra, Jėzus yra... yra Mesijas, – pasakė, – leiskite man pamatyti kaip Jis parodys pranašo ženklą. Mes patikėsime mūsų pranašais, nes tokie jie yra... tokie ir turėtų būti“.

219 „Kokia įdomi padėtis,“ – pagalvoju aš. „Štai aš atvykstu!“ . Kai ten nuvykau, visai arti, prie pat... Aš buvau, na, aš buvau Kaire. Ir rankoje laikiau savo bilietą į Izraelį. Ir aš pasakiau: „Aš... aš vyksiu, pažiūrėsiu, ar jie to paprašys, ar jie galės įžvelgti pranašo ženklą. Pažiūrėsime ar jie priims Kristų“.

220 Luisas Petrusas iš Stokholmo bažnyčios išsiuntė jiems milijoną Biblijų.

221 Ir tie žydai ten suvažiavo! Jūs matėte nuotrauką. Aš dabar tai turiu pas save kino ritėje – „Trys minutės iki vidurnakčio“. Ir tie žydai sugrįžta iš viso pasaulio, iš visur, pradeda susirinkti štai ten.

222 Po to, kai iš Anglijos ten nuvyko, generolo Alenbenio laiku. Manau, kad tai yra paminėta „Pasaulinio karo pabaigos“ antrajame tome. Ir jie pasidavė, turkai pasidavė. Tuomet jis sugrąžino tai Izraeliui. Ir ji augo kaip tauta ir dabar ji yra tobula tauta: jos pačios pinigai, valiuta, vėliava, armija ir visa kita. Suprantate?

223 Ir tie žydai, sugrįžtantys į tėvynę, jie buvo... Visų pirmiausia, kai jie nuvyko į Iraną, ir iki pat ten, kad juos paimtų, jie paklausė... Jie pasakė, kad jis... Jie nori, kad jie paimtų juos ir nugabentų į Izraelį, atiduotų jiems priklausančią vietą; nugabentų juos atgal į jų kraštą, Palestiną, kur jie ir turėtų būti.

224 Ir nepamirškite tol, kol Izraelis yra ne tame krašte, jis yra ne Dievo valioje; kaip Abraomas, kuriam tai buvo duota. Ir kai...

225 Jie nenorėjo lipti į tą lėktuvą. Jie niekada anksčiau nieko panašaus nebuvo matę. Ten buvo senas rabinas, kuris atsistojo ten, pasakė: „Mūsų pranašas mums pasakė, kad kai Izraelis keliaus namo, jis keliaus ant erelio sparnų“. Lėktuve, pakeliui į namus.

226 Štai jis dabar yra ten, atsistato. Figmedis atsistato! Amen! Senoji šešiakampė Dovydo žvaigždė plėvesuoja!

227 „Pagonių dienos suskaičiuotos bėdų apsuptyje!“ . Suspaudimo periodas yra visai čia pat!

228 Stovi štai čia ir Antspaudai atsidengia, Bažnyčia pasiruošusi Savo skrydžiui ore!

229 Ir Suspaudimas prasideda, tuomet Dievas nužengia ir ištraukia iš ten šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius. Amen! Ten, o, tai tobula! Ar matote prie ko dabar priveda

Antspaudai, matote, atidengia tai? Taigi, tie yra paskutiniai trys su puse metų skirtų žmonėms. Taip pat, jeigu pastebėjote, tai yra laikas, kuriuo Dievas pašauks tuos šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius žydų, tuose paskutiniuose trejuose su puse metų.

230 Suprantate, Jis visiškai su jais neturėjo reikalų. Jie neturėjo pranašo. Jie nepatikės niekuo kitu, tik pranašu. Jūs jų neapgausite. Todėl jie klausys pranašo, taip pone, ir tai viskas. Tai Dievas jiems pasakė iš pradžių ir jie būtent to laikosi.

231 Jis pasakė: „Viešpats jūsų Dievas iškels jūsų tarpe Pranašą tokį, kaip aš“. Mozė tai pasakė. Ir pasakė: „Jūs klausysite Jo. Ir kas tik neklausys to Pranašo, bus iškirstas iš tautos“. Teisingai.

232 Ir, jūs suprantate, jų akys turėjo būti apakintos, nes kitaip jie būtų Jį atpažinę. Vietoj to, būdami apakinti, jie buvo... Tai leido šėtonui juos apsėsti ir jie sakė: „Jis yra ateities spėjėjas, Beelzebubas. Tegul Jo Kraujas krenta ant mūsų. Mes žinome, kad Jis yra nieko vertas“. Matote?

233 Ir vargšė tauta buvo apakinta. Dėl šios priežasties Eichmano grupė ir visa ta grupė buvo ten išžudyti. Turėjo teisę įeiti vidun; jų pačių Tėvas turėjo apakinti jų akis tam, kad Jis galėtų paimti mus.

234 Tai yra pats graudžiausias dalykas visame Rašte, beveik. Tik pagalvokite apie tai, žydai, reikalavo savo Tėvo Kraujo, jų Dievas ten kabėjo, kraujuodamas. Pažvelkite: „Ten jie Jį nukryžiuo“, – sakoma Biblijoje. Tai yra keturi didingiausi žodžiai. Pažvelkite. „Ten,“ – Jeruzalėje, visame pasaulyje švenčiausiame mieste. „Jie,“ – visame pasaulyje švenčiausia tauta. „Nukryžiuo“, – visame pasaulyje žiauriausia mirtimi. „Jį,“ – visame pasaulyje svarbiausią Asmenį. Suprantate? Kodėl? Religiniai žmonės, didingiausia religija pasaulyje, vienintelė tikra religija pasaulyje, stovėjo ten kryžiuodami būtent tą Dievą, kuris, kaip jų Biblijoje pasakyta, turės ateiti.

235 Kodėl jie to nematė? Biblijoje mums sakoma, kad Dievas apakino juos tam, kad jie negalėtų pamatyti. Jie... Jis pasakė: „Kuris iš jūsų gali apkaltinti Mane nuodėme?“. Kitais žodžiais tariant: „Jeigu Aš nepadariau tiksliai to, kas buvo man išpranašauta padaryti, tuomet pasakykite Man“. Nuodėmė yra „netikėjimas“. Jis padarė tiksliai tai, ką Dievas Jam pasakė, bet jie negalėjo to pamatyti.

236 Taigi, kai kalbi su žmonėmis, tai yra tas pats, kas lieti vandenį žąsiai ant nugaros. Ar suprantate, ką turiu omenyje? Tai yra pasigailėjimą keliantis dalykas, kai matai šias tautas ir žmones, kaip jie elgiasi, tokie pasipūtę ir religingi! Bet ar Šventoji Dvasia mums to nepasakė? „Jie bus karštagalviai, pasipūtę, mylintys malonumus labiau negu Dievą, nesutaikomi, melagingi kaltintojai, nesusivaldantys, ir nekenčiantys tų, kurie yra geri. Jie turės dievotumo pavidalą, bet išsižadės Evangelijos Jėgos“. Pasakė: „Nuo tokių šalinkis“.

237 Mes esame čia, šios denominacijos Tai iškraipo. Jos paima visą šlovę ir jėgą, priskiria ją apaštalams, ir kas lieka – Tūkstantmečiui. Tai yra lygiai kaip žmogus, kaip esu sakęs

anksčiau... Žmogus visada šlovina Dievą už tai, ką Jis jau yra padaręs, laukia to, ką Jis padarys ateityje ir ignoruoja tai, ką Jis daro dabar pat. Tiksliai taip. Žmogus išlieka toks pats.

238 Ten buvo tie žydai, kurie stovėdami ten sakė: „Šlovė Dievui! Na, – šeštame Šv. Jono skyriuje pasakė, – mūsų tėvai valgė maną dykumoje!“
O Jėzus pasakė: „Jie yra, visi iki vieno, negyvi“.

239 „Jie gėrė vandenį iš Uolos dykumoje ir taip toliau“.

240 Jis pasakė: „Aš esu ta Uola“. Teisingai. Amen. Jis pasakė: „Bet Aš esu Gyvenimo Duona atėjusi nuo Dievo iš Dangaus, tas Gyvybės Medis iš paties Edeno. Jeigu žmogus valgo šitos Duonos, jis nemirs; Aš jį vėl prikelsiu paskutiniosiomis dienomis“. Ir vis tiek jie negalėjo to pamatyti! Būtent taip.

241 Pats Mesijas ten stovėjo kalbėdamas jų širdies žodžius ir panašius dalykus, parodydamas, kad Jis buvo Mesijas, būtent tai, ką Mesijas ir turėjo padaryti!

242 O jie ten stovėjo laikydami rankas už nugaros, ir: „O...! Negali būti. Ne, ne. Jis... Jis... Jis neatėjo tinkamu būdu. Matote, Jis kilo iš Betliejaus. Ir Jis... Jis yra ne kas kitas, kaip nesantuokinis vaikas. Ir tai yra velnias, kuris veikia Jame. Mes... mes žinome, kad Jis yra pamišęs. Jis yra išprotėjęs. Jis turi velnią“. Matote? Jų akys faktiškai buvo apakintos tuo atžvilgiu.

243 Taigi, bet jie laukia savo pranašo. Ir jie priims tai, priims juos abu. Būtent taip.

244 Dabar atkreipkite dėmesį, dar kartą, taigi, kai šitie žydai... Aš pateiksiu jums dar vieną nedidelį simbolį tam, kad jūs galėtumėte suvokti, kad štai čia dabar yra žydai, šitoje Paėmimo pusėje. Sekite, kas turi įvykti. Tai taip pat yra išreikšta simboliuje... Mes neskirsime tam laiko, nes mes... mes jo neturime. Taip pat išreikšta simboliuje... tame, kas yra vadinama „Jokūbo bėda“. Dabar pažvelkite... Šitie žydai čia turi... Atkreipkite dėmesį. O, tai...

245 Aš... aš... aš skirsiu tik truputį tam laiko, matote. Aš pradėdau nerimauti, kai pradėdau praleisti kai kurias dalis tokiu būdu. Ir... Suprantate? Atkreipkite dėmesį. Aš noriu, kad jūs tai suprastumėte. Ir aš... aš... aš tiesiog... Na, Dievas jums tai parodys, esu įsitikinęs. Pažvelkite.

246 Jokūbas turėjo pirmagimystės teisę. Ar tai tiesa? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Bet nežiūrint to, jis vistiek buvo šiek tiek nesąžiningas. Suprantate? Jis nuėjo ir apgavo savo tėvelį. Jis apgavo savo brolių. Ko tik jis nepadarė. Bet, visgi, teisėtai, iki pat galo, jis ją turėjo, nes Ezavas ją pardavė. Bet po to, kai jis nuvyksta ten dirbti savo uošviui, jis įmerkia į vandenį tas tuopos lazdas tam, kad padarytų taip, jog tie apvaisinti galvijai pradėtų gimdyti dėmėtus jauniklius. Ir, o, jūs žinote viską, ką jis darė tokiu būdu, jis darė tik tam, kad įgytų pinigų. Taigi sekite, dabar... Jis buvo atskirtas nuo savo žmonių.

247 Taigi, dabar tai yra žydų provaizdis. Jis yra pinigų ieškotojas. Man nesvarbu kaip jis juos gaus, bet jis juos gaus. Jis nudirs tau gyvam odą, kad juos gautų. Taigi, jūs tai žinote. Jis yra

šiek tiek nesąžiningas, tik tiek. Žmogau, reikalų geriau su juo neturėti; jis... jis tave apgaus, žmogau. Taip, pone. Kodėl? Jis turi toks būti. Štai tokia yra valdanti dvasia.

248 Tiesiog lygiai kaip tie reformatoriai, negalėjo suprasti šio Žodžio, nes jiems buvo pasiūsta žmogaus dvasia.

249 Erelio periodas gauna Žodį ir apreiškimą. Visi, kurie tai supranta, pakelkite savo rankas tam, kad aš... Gerai. Puiku. Suprantate? Tai gerai. Taigi, matote, jeigu galite sugrįžti po tais Antspaudais, jeigu jie kada nors... Kai Jie yra atidengti jūs galite tiksliai matyti, ką daro Dievas, ką Jis jau yra padaręs, ką Jis ketina padaryti. Štai kur tai yra, tiksliai.

250 Ir dėl šios priežasties vyrai taip elgėsi, nes tokia dvasia buvo išpranašauta tam periodui, kad ji bus ant jų. Jie negalėjo pasielgti niekaip kitaip.

251 Aš mąstau apie Joną, Paulių ir kitus, ten buvo ta liūto Dvasia, ten stovėjo l-i-ū-t-a-s, pats Žodis.

252 Paulius tvirtai stovėjo su tuo Žodžiu ir pasakė: „Aš žinau, kad tarp jūsų iškils melagingi broliai, slankios. Ir ką jie įkurs, denominacijas ir visa kita, jūsų tarpe, ir ką jie darys. Ir tai tęsis iki paskutiniųjų dienų ir siaubingo laiko“. Kodėl? Jis buvo pranašas. Ten jame stovėjo tas Žodis. Kaip tai pasibaigs, toje vietoje; pasakė: „Melagingi vyrai jūsų pačių tarpe iškils ir kalbės apie dalykus, ir nutrauks į šalį brolius, kurie yra mokiniai“. Tai konkrečiai yra antikristas. Jis būtent tai padarė.

253 Atkreipkite dėmesį į tai, po to kai jie pasinėrė į tamsųjį suspaudimo periodą. Kas tai buvo? Jie negalėjo nieko padaryti. Romai priklausė... Jis turėjo religinę jėgą ir jis turėjo politinę jėgą. Jie negalėjo nieko padaryti, bet tik dirbti tam, kad išliktų gyvi ir kad atiduotų save kaip auką. Tai buvo jautis. Tai buvo viskas, ką jie galėjo padaryti. Štai tokią Dvasią jie turėjo, Dievo Dvasią, jautis.

254 Tuomet ten pasirodė reformatoriai, žmogaus galva, gudrūs, išmintingi; Martinas Liuteris, Džonas Veslis ir taip toliau, Kalvinas, Finis, Noksas visi kiti. Štai jie pasirodė ir, kai jie tai padarė, jie buvo reformatoriai. Jie pasirodė reformuodami, išvesdami žmones lauk.

255 Ir vėl sugrįžo atgal į tą patį, tiksliai kaip jie pasielgė anuomet, ir vėl iš karto su ja susituokė, su jų denominacine sistema, tiesiog visiškai taip pat. Taip pasakyta Biblijoje. Ji buvo „paleistuvė“ ir tuomet ji turėjo „paleistuves“ dukras, tiesiog visiškai taip pat.

256 Ir Dievas pasakė: „Aš... Aš daviau jai laiko atgailauti, bet ji to nepadarė. Todėl Aš paimsiu ją ir jos palikuonis, įmesiu juos ten, kur jiems priklauso“. Tiksliai taip. Taigi, tai, Dievas tai pasakė po šiuo, matote, po Antspaudu. Taigi, ji ten buvo. Mes atrandame, kad Jis tai padaro ir Jis tai padarys. Ir jie, kiekvienas iš jų, keliauja šita linkme.

257 Bet visus, kurie turi savo vardus įrašytus Gyvenimo Knygoje, Dievas pašauks. Jie Tai išgirs. „Mano avys klauso Mano Balso,“ – pasakė Jėzus. Vienintelis dalykas, kurį mes turime padaryti, tai pakviesti avis. Ožiai to nesupras. Atkreipkite dėmesį. Bet, matote, pakviesti avis:

„Mano avys klauso Mano Balso“. Kodėl? Kas yra Balsas? Aš noriu jums pasakyti, kas yra Balsas. Balsas yra... yra dvasinis ženklas.

258 Jis pasakė Mozei: „Jeigu jie neklausys pirmojo ženklo Balso, jie paklausys antrojo ženklo Balso“.

259 „Mano avys klauso Mano Balso“. Kai šitie dalykai turės įvykti paskutiniuosiomis dienomis, Dievo avys Tai atpažins. Taip, pone. Suprantate? Jos... jos Tai atpažins. „Mano avys Mane pažįsta“. Suprantate? „Paskui svetimą jos neseks“. Nesekite tų svetimųjų. Tai turi būti įrodytas dienos ženklas, ir jie Jį mato. Taigi, atkreipkite dabar dėmesį.

260 Taigi, Jokūbas, jam dabar išėjus, pirmas dalykas, kurį pastebėsite, jame atsirado sugrįžimo ilgesys (kur?), atgal į tėvynę.

261 O, tai yra tiksliai tai, ką padarė Izraelis! Tai... tai... Tai Izraelis. Jokūbas yra Izraelis. Jo vardas neseniai buvo pakeistas, jūs žinote. Suprantate? Ir jis yra...

262 Jis nuvyko ten, ir jis susirinko visus pinigus, kuriuos turėjo, ir kuriuos galėjo gauti, ir kuriuos galėjo atimti iš savo giminaičių ar bet ko kito. Taigi sukčiavo, vogė, melavo, visais įmanomais būdais, kuriais galėjo jų prasimanyti, jis prasimanydavo. Suprantate? Jis tai padarė.

263 Ir tuomet, kai jis ruošiasi sugrįžti namo, jis savo širdyje pradėjo jausti namų ilgesio jausmą. Bet jam pradėjus keliauti, savo kelyje atgal jis sutiko Dievą, tuomet jo vardas buvo pakeistas. Suprantate? Bet tuo metu jis buvo labai išvargęs, nes jis bijojo, kad Ezavas norėjo jį surasti. Suprantate?

264 Ir... ir sekite, sekite pinigus, piniginių pasiūlymą. Tiesiog kaip žydai pabandys sudaryti tą susitarimą su... su Roma, suprantate, per savo piniginių pasiūlymą. Atkreipkite į tai dėmesį. Tam Ezavui nereikėjo jo pinigų; taip pat ir Romai nereikia. Savo rankose ji turi pasaulio turtus. Suprantate? Bet tai nesuveikė.

265 Bet mes dabar atrandame, kad Izraelis, tos bėdos metu, kai Jis buvo Jokūbas jis kovojo su... įsikibo į Kažką, kas buvo tikra. Ten buvo Žmogus, kuris nužengė. Jokūbas savo rankomis Jį apsikabino ir jis pasiliko ten. Ir... ir... tas Žmogus pasakė: „Aš dabar privalau eiti. Aušra brėkšta“. O, ta dienos aušra! Suprantate? Jau turėjo prasidėti diena.

266 Bet Jokūbas pasakė: „Aš... aš Tavęs nepaleisiu. Tu, Tu negali išeiti. Aš pasiliksiu su Tavimi“. Matote? „Aš noriu, kad čia įvyktų permaina“.

267 Tai yra tie šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai, ta grupė planuojanti pinigines pinkles ir panašius dalykus, kai jie pamato tikrą, neapsimestinį dalyką į kurį gali įsikibti. Ten atsistos Mozė ir ten atsistos Elijas. Amen! Jie grumsis su Dievu tol, kol šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai iš Izraelio giminių bus ten pašaukti.

268 Tai bus prieš pat Suspaudimo periodą, matote, (o, kaip nuostabu), taip pat „Jokūbo bėda“.

269 Štai čia šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai yra pašaukiami. Jie... pamokslininkai, tie du pranašai, jie pamokslauja kaip Jonas Krikštytojas. „Dangaus Karalystė priartėjo. Atgailauk, Izraeli!“. Atgailauk už ką? „Atgailauk už savo nuodėmes, savo netikėjimą ir sugrižk pas Dievą!“.

270 Dabar prisiminkime čia šį tą. Šie didingi reiškiniai su gamta jau yra anksčiau atsitikę. Šioje dvyliktoje eilutėje čia, matote: „Saulė tapo juoda kaip maišas iš šerių“. Dabar sulyginkite tai.

271 Dabar nepamirškite, tai neįvyksta su pagonimis. Tai Izraelis. Leiskite man jums parodyti. Taigi prisiminkite, aš pasakiau, kad tai yra šimto keturiasdešimt keturių tūkstančių pašaukimas. Suprantate? Šitas laikas čia yra Suspaudimo metu, kuris tai padarys. Ir šitai pasako, kas įvyks tame Suspaudime.

272 Dabar atsiverskime Išėjimo 10:21-23. Ir sekite šioje vietoje, kai... Išėjimas yra tada, kai, žinoma, Izraelis buvo išėjime, turėjo būti išvestas. Išėjimo 10-as skyrius ir 21-oji, 23-oji eilutė. Aš taip susijaudinu ir šūkauju, tuo metu kai užsirašau šias pastabas, kad kartais net galiu jas supainioti. Gerai, Išėjimo 10:21-23. Gerai, štai čia, 21 ir 23.

Ir VIEŠPATS tarė Mozei: „Ištiesk savo ranką į dangų, kad tamsa būtų virš Egipto šalies, tamsa, kurią būtų galima pajusti“.

Ir Mozė ištiesė savo ranką į dangų; ir tiršta tamsa buvo tris dienas visoje Egipto šalyje; (Matote?) per tris dienas jie nematė vienas kito, nei niekas nesikėlė iš savo vietos; bet visi Izraelio vaikai turėjo šviesą savo buveinėse.

273 Atkreipkite dėmesį, lygiai taip pat kaip štai čia: „Saulė tapo juoda kaip maišas iš šerių“. Matote, tas pats dalykas! Šie gamtos reiškiniai, kas tai buvo? Kas? Kai gamtoje tai vyksta, tai Dievas šaukiantis Izraelį. Suprantate? Dievas šaukia Izraelį. Taigi: „Saulė juoda kaip... iš šerių“. Taigi, Dievas ten ruošėsi išlaisvinti Izraelį, gerai, išvesti juos iš jų priešos rankos, kuriuo buvo Egiptas, tuo metu. Taigi, čia Jis išvaduoja juos iš Romos rankos, kur jie sudarė susitarimą. Įvyksta tas pats dalykas. Tai rykštės... laikas, kai šios rykštės prasidės.

274 Jos vargins šitą pagonių grupę. Jeigu mes turėtume laiko, aš galėčiau parodyti, kas atsitiks tai pagonių bažnyčiai.

275 Biblijoje pasakyta kad: „Sli... slibinas, šėtonas, buvo įtūžęs (tai yra supykęs) ant moters (žydų, Izraelio), ir jis išleido vandens srovę iš savo nasrų, daugybės ir minios žmonių, ėjo kariauti su moters sėklos likučiu“. Apreiškimo 13. Taigi, matote mes tai turime čia. Ir tai yra tada, kai Izraelis pasiunčia savo... aš turiu omenyje, Roma, pasiunčia savo armiją paskui likutį, moters sėklos likutį.

276 Dabar sekite. Pirmąjį kartą, jų priešų rankos... kai Jis juos išlaisvino, saulė pavirto į še... pasidarė juoda kaip šerių maišas. Taigi, šitas yra antras kartas, Suspaudimo periodo pabaiga.

277 Dabar Danieliaus 12. Jeigu mes turėtume laiko, mes galėtume tai perskaityti. Danieliuje, 12-oje... 12-oje eilutėje... 12-ame skyriuje, tiksliau. Danielius pasakė: „Kiekvienas, kuris buvo rastas įrašytas Knygoje, bus išgelbėtas“. Dabar prisiminkite, Danielius dabar kalba apie šį periodą, kuomet šie... šitas dalykas turės išsipildyti, kai Izraelis turės būti išgelbėtas, kai... kai ateis jų septyniasdešimtos savaitės pabaiga. Ir štai tada, jie turės būti išgelbėti. Dabar pažvelkite. Atsiverskime čia Danieliaus 12, tik minutėlei.

Ir tuo metu stosis Mykolas, didysis kunigaikštis, kuris užstoja tavo tautos vaikus (matote, tai žydai); ir bus toks vargo laikas, kokio nėra buvę nuo tada, kai buvo tauta, iki to metu...

278 Dabar sulyginkite tai, tai yra tiksliai tai, ką pasakė Jėzus Mato 24: „Ir bus toks vargo laikas, kokio nėra buvę nuo tada, kai buvo tauta...“. Pažvelkite į Šeštąjį Antspaudą, matote, tas pats dalykas, vargo laikas. Atkreipkite dėmesį.

...nuo tada, kai buvo tauta, iki to metu; ir tuo metu tavo tauta... (Taigi, šioje septyniasdešimtoje, paskutinėje septintų metų dalyje.) ...tavo tauta bus išgelbėta, kiekvienas, kuris bus rastas įrašytas knygoje.

279 Iš anksto paskirtieji, suprantate, kurie yra įrašyti Avinėlio Gyvenimo Knygoje, bus išgelbėti tuo laiku.

*Ir daugelis iš miegančių žemės dulkėse pabus: vieni amžinam gyvenimui, o kiti gėdai ir amžinai paniekai.
O išmintingieji spindės kaip tvirtumos švytėjimas; o kurie nukreipė daugelį į teisumą, – kaip žvaigždės per amžių amžius.*

280 Kad... po to toliau Danieliui buvo : „...užantspauduok Knygą,“ – nes jis ilsėsis, ten kur jo burtas iki to laiko.

281 Taigi matote, visai nėra jokio skirtumo ar jūs gyvenate ar mirštate. Jūs vis tiek pasirodysite, bet kuriuo atveju. Suprantate? Ne... Ta mirtis Krikščioniui nieko nereiškia. Jis nemiršta, bet kuriuo atveju. Suprantate?

282 Taigi Danieliaus 12 pasakyta, kad kiekvienas, kuris buvo rastas įrašytas Knygoje, bus išgelbėtas.

283 Čia Dievas yra beveik pasiruošęs išgelbėti Savo antrąjį sūnų, Izraelį, po Suspaudimo. Matote, antras kartas, Izraelis, Jo... Izraelis yra Jo sūnus. Jūs tai žinote. Izraelis yra Dievo sūnus, todėl Jis išgelbės jį čia, Suspaudimo periode, tiesiog lygiai taip pat, kaip Jis tai padarė Egipte.

284 Dabar sustokime čia dar kartą ir... ir pereikime prie kažko kito, prieš mums tai užbaigiant. Dabar sekite štai ką. Šitie du pranašai, pažvelkite ką jie dabar padarys, lygiai kaip Mozė ir kiti padarė štai ten. „Ir man buvo duota nendrė...“. 3-ioji eilutė 11-ojo skyriaus.

„Ir aš duosiu valdžią savo dviems liudytojams, ir jie pranašaus tūkstantį du šimtus šešiasdešimt dienų apsirengę ašutine“. Jie yra du alyvmedžiai...

285 Jūs prisimenate tai ir Zerubabelį, ir panašiai, turėjo atstatyti šventyklą.
...ir dvi žvakidės, stovintys žemės Dievo akivaizdoje.
...Ir jei kas norės jiems pakenkti, iš jų burnos išeis ugnis...

286 Prisiminkite, iš Kristaus burnos eina kalavijas, Žodis.

...praris jų priešus; ir jei kas norės jiems pakenkti, tas turės būti taip nužudytas.

287 Taigi, mes žinome, kas yra „ugnis“. 19-ame skyriuje, Kristaus Atėjimo: „...ėjo Jo kalavijas iš Jo burnos,“ – tai buvo Žodis. Ar tai tiesa? Žodis! O, jeigu jūs dabar suprasite šią medžiagą, ji bus reikalinga kitam Antspaudui rytoj vakare! Suprantate, Žodis yra tas dalykas, kuriuo Dievas užmuša Savo priešą. Suprantate?

288 Dabar pažvelkite čia. Kai šie pranašai ten pranašauja, jie... Jei kas norės su jais blogai pasielgti, jiems pakenkti: „... iš jų burnos išeis ugnis,“ – Šventosios Dvasios Ugnis, Žodis. Žodis yra Dievas. Žodis yra Ugnis. Žodis yra Dvasia. Suprantate? „Iš jų burnos išeis ugnis“.

289 Pažiūrėkite į Mozę. Pažiūrėkime, kas išėjo iš jo burnos. Jie, Izraelis, atsidūrė, tai, kaip jie ten elgėsi... aš turiu omenyje, Egiptas, jie blogai elgėsi su žydais. Mozei... Na, jie nenorėjo leisti jiems išeiti. Faraonas neleido. Dievas įdėjo žodžius į Mozės lūpas. Suprantate, tai yra Dievo mintys patenkančios į Mozės širdį; tada jis eina jas išreikšti, tuomet jos tampa Žodžiu. Ištiesė savo ranką į priekį, pasakė: „Tegul atsiranda skėriai,“ – ir ten atsirado skėriai. Pažiūrėkite į tai.

Ir jei kas norės jiems pakenkti, iš jų burnos išeis ugnis ir praris jų priešus...

290 Suprantate? Štai taip. Jie galės kalbėti, ką tik panorės, ir ten taip įvyks. Amen!
...ir jei kas norės jiems pakenkti, tas turės būti taip nužudytas.

291 Broliai, čia Dievas pasirodo veiksmo scenoje!
Šitie turi valdžią užrakinti dangų, kad nelytų jų pranašavimo dienomis...

292 Elijas, jis žino kaip tai padaryti; jis jau anksčiau yra tai daręs. Amen! Mozė žino kaip tai padaryti; jis jau anksčiau yra tai daręs. Dėl šios priežasties jie buvo palikti ateičiai. Taigi... Amen!

293 Apie tai galėčiau pasakyti tokią gerą mintį, bet geriau... geriau aš paliksiu tai rytojaus vakarui. Matote? Gerai.

...ir turi valdžią vandenims, paversti juos krauju ir ištikti žemę visomis rykštėmis tiek dažnai, kiek panorėtų.

294 Kas gi tai yra? Kas, jei ne Žodis gali padaryti šiuos dalykus? Jie gali pasielgti su gamta taip, kaip panorės. Štai taip. Jie yra tie, kurie sukelia šį Šeštąjį Antspaudą. Jie atidengia ir atveria tai. Tai yra Dievo Jėga, kuri gali sutrikdyti gamtą. Matote, Šeštasis Antspaudas tai yra visiškas gamtos sutrikdymas. Ar dabar suprantate tai? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Štai ir jūsų Antspaudas. Kas tai padaro? Tai pranašai, kitoje Paėmimo pusėje. Su Dievo Jėga, Dievo Žodžiu, jie tiesiog nuteisia gamtą. Jie gali pasiųsti žemės drebėjimus, padaryti mėnulį kruviną, saulė gali nusileisti, ar padaryti bet ką, jiems paliepus. Amen!

295 Štai taip. Štai taip. Matote? Matote kaip Antspaudai atsidengė, štai ten bažnyčios periode, kaip tai parodė kankinius?

296 O dabar čia yra tie du pranašai stovintys čia su Dievo Žodžiu, kad pasielgtų su gamta taip, kaip panorės. Ir jie supurto žemę. Ir tai tiksliai parodo, kas tai padaro. Tai Mozė ir Elijas, nes ten yra vėl įkūnytas jų tarnavimas, tai du vyrai. O, tai bent! Ar jūs dabar tai suprantate? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Ar suprantate, kas yra Šeštasis Antspaudas? Tai yra šitie du pranašai. Dabar atkreipkite dėmesį. Tik nepraraskite dėl to žado. Bet, pastebėkite, kas atidengė tą Antspaudą, pranašai! Matote? Tai bent! Amen! Štai taip.

297 O, mes gyvename erelio dienoje, broli, pakilk į debesis!

298 Jie atidengė tą Šeštąjį Antspaudą. Jie turi jėgą tai padaryti. Amen! Štai ir jūsų Šeštasis Antspaudas, kuris yra atidengiamas. Matote?

299 Dabar mes sugrįšime atgal štai čia, ir Jėzus pasakė, kad tai įvyks. Seniai, pačiame Senajame Testamente, Ezekielyje, per senuosius pranašus, jie sakė, kad tai turės įvykti.

300 Ir čia Šeštasis Antspaudas atsidengė, o jie sako: „Na, tai yra paslaptingas dalykas. Kas tai padarė?“.

301 Štai kokia yra jo paslaptis, pranašai, nes Biblijoje taip yra čia pasakyta. Jie tai gali atidengti bet kuriuo metu... Jie gali pasielgti su gamta kaip tik nori. Ir jie padaro tą patį, ką jau buvo padarę, nes jie žino kaip tai daroma. Amen! Šlovė!

302 Kai aš tai išvydau aš tiesiog pakilau iš kėdės ir pradėjau vaikštinėti pirmyn ir atgal. Aš pamaniau: „Viešpatie, kaip aš Tau dėkoju, Dangiškasis Tėve!“.

303 Štai taip yra. Tai viskas. Jie atidengė tą Šeštąjį Antspaudą. Amen! Stebėkite juos: „Jei kas norės jiems pakenkti, iš jų burnos išeis ugnis,“ – Žodis. Šventoji Dvasia nužengė ant apaštalu, matote. „Iš jų burnos išeis ugnis“.

304 Dabar atkreipkite dėmesį į Apreiškimo 19, mes matome tą patį dalyką: „Ir didis kalavijasėjo iš Jo burnos,“ – Žodis. Matote? Kristaus Atėjimas. „Ir Juo Jis užmušė Savo priešus“. Ar

tai tiesa? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Dabar Jis yra jau pakeliui. Sekite Jį dabar. Gerai.

Šitie turi valdžią užrakinti dangų, kad nelytų jų pranašavimo...

305 Žmogau, tai tikras gamtos sutrikdymas! Taigi, kuriam... kuriam laikui šitas vyras, Elijas, užrakino dangų? [Susirinkusieji sako: „Trims su puse metų“ – Red.] Štai taip, tiksliai. Kiek trunka septyniasdešimta Danieliaus, paskutinė septyniasdešimties savaitių dalis? [„Tris su puse metų“.] Štai taip, tiksliai.

306 Ką padarė Mozė? Jis... jis... jis pavertė vandenį krauju. Jis padarė visus tuos įvairiausius stebuklus, tiesiog tiksliai tai, kas yra išpranašauta po šiuo Šeštuoju Antspaudu. Ir štai jie yra čia, Apreiškimo 11, darantys būtent tą patį. Amen!

307 Yra trys skirtingos vietos Rašte, štai čia, sujungiančios šitai drauge. Tai yra Šeštojo Antspaudo atidengimas. Štai čia jis yra. Amen! Šlovė! Dabar atkreipkite dėmesį. *Šitie turi valdžią užrakinti dangų, kad nelytų jų pranašavimo dienomis ir turi valdžią vandenims, paversti juos krauju ir ištikti žemę visomis rykštėmis tiek dažnai, kiek panorėtų.*

308 O, tai bent! Štai taip. Dabar iš karto atsiverskite čia, apie rykštes, pažiūrėkime. Visa gamta yra sutrikdoma, šioje Šeštoje Rykštėje... arba Šeštajame Antspaude, atsidengia. Tiksliai tai ir įvyko. Dabar pažvelkite. Čia...

309 Čia Dievas yra pasiruošęs išgelbėti Savo sūnų, Izraelį, po tokio paties suspaudimo, kurį Jis sukėlė štai ten. Jis ten siuntė Mozę ir išgelbėjo Izraelį. Ar tai tiesa? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Ir jis padarė būtent tuos pačius dalykus. Jis Ahabui siuntė Eliją ir septyni tūkstančiai atsiskyrė. Ar tai tiesa? [„Amen“.] Jis dar kartą siunčia juos čia, Suspaudimo metu ir pašaukia šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius.

310 Dabar, suprantate, atkreipkite dėmesį, Apreiš... arba tarp 6-ojo skyriaus, ar Šeštos Rykštės... Antspaudo, atleiskite man, tarp Šeštojo Antspaudo ir Septintojo Antspaudo. 7-asis Apreiškimo skyrius, matematiškai, yra kartu teisingai patalpintas.

311 Tiesiog kaip Amerikos numeris yra trylika: trylika valstijų, nuo kurių ji prasidėjo, trylika žvaigždžių vėliavoje, trylika kolonijų, trylika juostelių. Visur trylika, trylika. Ir pasirodo štai čia, 13-ame Apreiškimo skyriuje. Teisingai. Ji yra trylika, ir moteris.

312 Taigi, kai Jis buvo pasiruošęs išgelbėti Savo viengimį Sūnų, kuris buvo Jo viengimis. Jokūbas yra Jo Sūnus; bet šis yra Jo viengimis Sūnus. Mato 27, pažiūrėkime, ką Jis ten padarė. Mato 27-asis skyrius. Taigi, prisiminkite, Jo Sūnus buvo sumuštas ir buvo išvargintas, ir jie tyčiojosi iš Jo. Ir dabar Jis kabėjo ant kryžiaus, trečią valandą, Didžiojo Penktadienio popietę. Jau visai ten pat turėjo išsipildyti! Mato, 27-asis Mato skyrius ir... ir 45-oji eilutė, aš manau, kad taip.

Na, o nuo šeštos iki devintos valandos visą šalį gaubė tamsa.

313 Dabar atkreipkite dėmesį tiesiog tiksliai tai, ką Jis ten padarė, štai čia. Matote?

Ir kai jis atvėrė šeštąjį antspaudą, pamačiau, ir štai buvo didelis žemės drebėjimas; ir saulė tapo juoda kaip maišas iš šerių, ir mėnulis... ir mėnulis tapo kaip kraujas;

314 Juoduma, tamsa! Egipte – juoduma, tamsa!

315 Dievas išlaisvino Jėzų ant Kryžiaus, visai prieš pat Jam Jį pakeliant prisikėlime. Pirma – tamsa; saulė nusileido vidury dienos ir žvaigždės nustojo šviesti. Praėjus dviems dienoms, Jis ruošėsi Jį prikelti su galinga pergale.

316 Po saulės, mėnulio ir žvaigždžių, ir visko, Egipte, visai tai įvyko, Jis išvedė Izraelį į pažadėtąją žemę.

317 Štai, tai yra čia, Suspaudimo periode ir čia stovi tie pranašai, tie, kurie turi valdžią tam Žodžiui, kurį Dievas jiems suteikia. Jie gali kalbėti tik tada, kai Dievas jiems suteikia Žodį.

318 Taigi, jie nėra dievai. Jie laikinai... Mažesniu saiku, jie yra, nes Jėzus pasakė, kad jie tokie buvo. Pasakė: „...jūs vadinatė dievais tuos, kuriems atėjo Dievo Žodis“. Tačiau pažvelkite, tai yra tie, kuriems Dievas suteikia Žodį. Ir kai jis ištaria Tai, tai įvyksta. Tai viskas.

319 Ir čia jis turi Dievo įgaliojimą ištikti žemę, padaryti, ką tik panorės (o, tai bent), sustabdyti dangus. Ir jis tai padaro. Kokia priežastis? Jis ruošiasi išvesti šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius atpirkimui iš Atpirkimo Knygos. Ir tai yra po Atpirkimo Antspaudu, Šeštajame Antspaude. Ir tai viskas, mano brangus drauge. Tai yra Šeštasis Antspaudas; kuris buvo toks paslaptingas.

320 Tiesiog paimkime... Mes dar turime dešimt minučių. Paimkime tik dar šiek tiek, pažiūrėkime. Aš turiu dar du-tris puslapius. Na, aš turiu... Jūs galite tai matyti, čia. Aš manau, kad čia yra apie... Apie šį, aš manau yra likę apie penkiolika puslapių, prie kurių galėčiau pereiti. O, čia apie tai yra tiek daug! Tai bent, tiesiog gali toliau eiti nuo vienos vietos, prie kitos! Bet aš bijau, kad supainiosiu jus, jei pradėsiu per plačiai imti. Ir aš ne... Ir aš negaliu to darniai išreikšti, kaip turėčiau.

321 Izaijuje, paimkime šitai. Izaijas, pranašas, matė šį atidengtą Šeštąjį Antspaudą ir kalbėjo apie Jį; tai parodo, ar tai yra svarbu, ar ne. Matote?

322 Na, viskas, visas atpirkimo planas slypi po šiais Antspaudais; visa Knyga.

323 Dabar prisiminkite, mes pamatėme, kad Jėzus Tai matė. Ar tai tiesa? Matote? Jėzus Tai matė. O dabar mes atrandame, kad kiti Tai matė. Mes atradome Tai provaizdyje... Jokūbe. Mes atrandame Tai provaizdyje Egipte. Mes matome Tai provaizdyje prie kryžiaus.

324 Dabar sugrįžkime prie Izaijo. Aš taip pat turiu dar daugiau pranašų, kuriuos esu pasižymėjęs. Tiesiog... Man šitai patinka, šitai iš Izaijo. Atsiverskime čia Izaijo, 13-ą Izaijo skyrių. Man patinka...

325 Izaijo [knyga – Vert.] yra... visa Biblija, yra Joje, jūs žinote. Ar žinojote tai? Matote, Izaijas pradeda nuo sukūrimo; knygos viduryje jis parodo Joną; ir pabaigoje jis parodo Tūkstantmetį. Ir Biblijoje yra šešiasdešimt šešios Knygos, ir Izaijuje yra šešiasdešimt šeši skyriai. Tai yra visa enciklopedija, savaime.

326 Atkreipkite dėmesį, dabar 13-asis skyrius iš... iš Izaijo. Pradėkime čia nuo 6-os eilutės. *Kaukite, nes VIEŠPATIES diena arti; ji ateis kaip sunaikinimas nuo Visagalio.*

327 Stebėkite šį Šeštąjį Antspaudą dabar čia atsidengiantį. Tiksliai čia, septyni šimtai trylika metų iki Kristaus atėjimo, o dabar po Jo jau yra praėję du tūkstančiai metų, sumoje tai būtų apie septyni... prieš maždaug du tūkstančius septynis šimtus metų. Izaijas jau tada matė šį Antspaudą. Gerai.

Todėl visos rankos nusilps ir kiekvieno žmogaus širdis sutirps;

328 Ką pasakė Jėzus? „Ir kadangi gausės neteisybė, daugelio meilė atšals.“ „Ir žmonių širdys nusilps dėl baimės; jūra ūš“. Matote, žmonių širdys nusilps.

Ir jie išsigąs; juos suims kančios ir sielvartai; juos suims skausmai kaip gimdančią moterį; jie stebėsis vienas kitu; jų veidai bus kaip liepsnos.

329 Atkreipkite dėmesį į šitai, o „jų veidai kaip liepsnos“. Mes turime prie to prieiti, tik minutėlei. Aš sustosiu ties tuo, suprantate.

Štai ateina VIEŠPATIES diena, žiauri, su rūstybe ir dideliu pykčiu, kad suniokotų šalį; ir jis iš jos išnaikins jos nusidėjėlius.

330 „Šalį,“ – ją visą, jeigu suprantate. Atkreipkite dėmesį.

Nes dangaus žvaigždės ir jo žvaigždynai neduos savo šviesos; saulė užtems savo patekėjime, ir mėnulis nebespindės savo šviesos.

Ir aš bausiu pasaulį už jų piktybę ir nedorėlius už jų neteisybę; ir padarysiu galą išdidžiųjų pui...

331 Aš... aš nežinau kaip tai ištarti, pui... [Susirinkusieji sako: „Puikybei“ – Red.] Aš negaliu to ištarti, matote.

...išdidžiųjų... ir pažeminsiu baisiųjų... baisiųjų išdidumą.

332 Matote, čia, tiesiog tiksliai, Izaijas matė tą patį, apie ką Jėzus kalbėjo. Tai, ką apreiškia Septintasis Antspaudas. Kai Jis apvalo šalį per suspaudimą, tai Suspaudimo periodas, šitas Šeštasis Antspaudas. Taip, jis buvo pranašas ir Dievo Žodis Jam buvo apreiškintas. Tai buvo prieš du tūkstančius septynis šimtus metų.

333 Iš tiesų! Aš tiesiog noriu pasakyti štai ką. Visas pasaulis, kaip čia pasakė Izaijas: „...kaip gimdančią moterį,“ – visa kūrinija yra gimdymo kančiose. Kokia yra visa šio dejavimo ir gimdymo kančių priežastis? Kaip mo... mo... moteris, kuris turi tapti motina; pati žemė, gamta.

334 Na, šitas miestas čia, paimkime mūsų miestą; kai... alaus barai ir prostitucija, ir nešvankybės, ir niekšybės čia yra kaip ir bet kuriame kitame mieste!

335 Na, aš manau, kad Dievui būtų geriau, jeigu žiūrėdamas į tai, Jis tai matytų taip, kaip Jis tai turėjo prieš tūkstantį metų. Kai Ohajas tekėjo žemyn, jie neturėjo jokių užtakių ir potvynių. Slėnyje nebuvo jokios nuodėmės. Bizonai klajojo šiose vietose ir... ir senasis čerokis medžiojo juos ir galėjo padoriai pragyventi. Ten visiškai nebuvo problemų, visiškai.

336 Bet pasirodė žmogus, štai kur prasideda nuodėmė. Kai žmonės pradėjo daugintis žemės paviršiuje, tada nuodėmė ir smurtas įsigalėjo. Teisingai, tai visada žmogus. Na, aš manau, kad tai yra negarbė!

337 Aš buvau, kažkurią dieną, savo gimtoje šalyje, kuri dabar yra Arizona. Ir aš... aš perskaičiau, kai buvau vaikas, apie Geronimą ir... ir Kočizą, ir tuos senuosius apačius. Nes aš jiems ten esu pamokslavęs. Puikūs žmonės! Ir vieni iš puikiausių žmonių su kuriais norėtum susitikti yra tie Apačių indėnai.

338 Ir kai aš nuvykau ten... į... į Tombstouną, kur jie laiko visas tas senas relikvijas ir kitus dalykus likusius po karo. Ir aš pažiūrėjau į... Jie visada, jūs žinote, jie visada laikėsi nuomonės, kad Geronimas buvo... buvo išdavikas. Mano nuomone, jis buvo drąsus amerikietis. Neabejotinai! Jis tiesiog kovėsi dėl savo teisių, kaip ir bet kas kitas pasielgtų. Jis nenorėjo, kad tas užterštumas atsirastų jo šalyje. Ir pažiūrėkite į tai, kuo tai tapo dabar; paverčia savo vaikus, savo dukteris prostitutėmis ir panašiai; ir baltieji žmonės ten pasirodė. Baltasis žmogus yra nedorėlis.

339 Indėnas buvo taupus. Jis buvo... jis buvo tas, kuris saugojo gamtą. Jis išeidavo ir užmušdavo bizoną, visa gentis suvalgydavo viską, kas iš jo likdavo. Jie naudojo odą drabužiams ir palapinėms ir viskam kitam. O baltasis žmogus ateina, kad šaudytų į juos kaip į taikinius; na, tai yra tokia negarbė!

340 Aš skaičiau straipsnį laikraštyje apie Afriką, kad joje yra tiek daug laukinių žvėrių! Ten nuvyko tie vyrai, Artūras Godfrėjus ir kiti, šaudė tuos dramblius ir kitus, iš malūnsparnių ir darė panašius dalykus. Nuotraukoje buvo mirštanti dramblio patelė, ir ašaros riedėjo žemyn jos snukiu. Ir du stambūs vyrai bandė ją sulaukyti, kad... Na, tai yra nuodėmė. Tai nėra sportas.

341 Kai aš atsistoju ant lauko, toluoje ten, kur aš medžioju ir panašiai, ir matau tuos pasirodančius baltuosius medžiotojus, kurie šaudė tuos elnius, ir nupjauna jiems pasturgalius. Ir kartais užmuša po aštuonias ar dešimt jaunų elnių patelių ir palieka jas ten gulėti. O elniukai laksto aplink bandydami surasti savo mamytę. Ir jūs norite pasakyti, kad tai yra meistriškumas? Tai yra tiesioginis žudymas, mano nuomone.

342 Aš viliuosi, kad Kanadoje niekada nenuties kelių, kol aš gyvas, kad tie išdavikai amerikiečiai nekeltų ten savo kojas. Teisingai. Jie yra prasčiausi medžiotojai, kuriuos apskritai gyvenime esu sutikęs.

343 Taigi, ne visi iš jų. Yra kažkiek tikrų, dorų vyrų, bet tai vienas iš tūkstančių, jeigu surasite.

344 Šaudo į viską, ką mato, koku tik būdu susigalvoja. Teisingai. Tai yra žudikas. Teisingai. Jis yra beširdis. Ir jis šaudo ne sezonu metu.

345 Na, ten Aliaskoje, aš buvau ten su vienu vedliu. Jis pasakė: „Aš paimdavau... Aš ateidavau ten ir rasdavau ištisas bandas tų didžiųjų elnių, ar... ne elnių, bet briedžių, kurie ten gulėjo; jų ragai buvo suvarpyti penkiasdešimto kalibro kulkosvaidžio kulkomis, ten praskriejo tie amerikiečių pilotai, Aliaskoje, kulkosvaidžiu iš lėktuvo iššaudydami briedžių bandą“. Tai yra grynų gryniausias žudymas.

346 Jie žinojo, kad vos tik jiems išžudžius bizonus, jie galės įveikti indėną. Jis numirs iš bado. Dėl šios priežasties Kočizas turėjo pasiduoti; jo, jo visi viršiausieji, ir visi likusieji iš jų, jo vaikai, ir jo visi žmonės mirtinai badavo. Tie nuvyko ten su dideliais, su daugybe jų, „Bizonų Bilis“ ir tie lygumų gyventojai ir iššaudė visus tuos bizonus, po keturiasdešimt, penkiasdešimt per dieną. Jie žinojo, kad atsikratę jų, jie atsikratys indėnų. O, tai bent! Dėmė ant vėliavos – tai kaip jie pasielgė su tais indėnais. Štai taip.

347 Tačiau prisiminkite, Biblijoje pasakyta: „Atėjo valanda, kai Dievas sunaikins tuos, kurie naikina žemę“. Ir visą pasaulį!

348 Tik pažiūrėkite į tuos slėnius. Aš stovėjau ten kažkurią dieną, žvelgdamas žemyn į slėnį Finikse. Užkopiau į Pietų Kalną, žmona ir aš ten sėdėjome ir žiūrėjome žemyn į Finiksą. Ir aš pasakiau: „Ar tai ne siaubinga?“. Ji paklausė: „Siaubinga? Ką turi omenyje?“.

349 Aš pasakiau: „Nuodėmę. Ir kiek daug svetimavimo ir gėrimo, ir keiksmų, ir tuščiai minimo Viešpaties Vardo yra štai šitame slėnyje; kuriame yra šimtas keturiasdešimt-penkiasdešimt tūkstančių žmonių, arba galbūt du šimtai tūkstančių žmonių, tame slėnyje!“.

350 Aš pasakiau: „Prieš penkis šimtus metų ar tūkstantį, čia buvo tik kaktusai, meskitai, ir senieji prerijų vilkai lakstė ten pirmyn ir atgal smėlio upe, išdžiūvusią vaga“. Ir aš pasakiau: „Štai kaip Dievas tai sukūrė“.

351 Bet pasirodė žmogus. Ką jis padarė? Jis prisotino žemę nepadorumu. Gatvės pilnos įžūlumo. Nutekamieji vamzdžiai... Ir upės yra užterštos... nešvarumais. Jie negali... Na, tokio vandens geriau visai negerti – galite kuo nors užsikrėsti. Matote? Pažiūrėkite į tai. Ne tik čia, bet visame pasaulyje, tai užteršta!

352 Ir pasaulis, gamta, (Dieve, pasigailėk!) visas pasaulis yra... ir yra gimdymo skausmuose. Žemė stengiasi, ji yra „gimdymo kančiose“, pasakė Izaijas. Kokia to priežastis? Ji yra... stengiasi pagimdyti naują pasaulį tūkstantmečiui, kuriame viskas...?... Stengiasi pagimdyti naują pasaulį, naujiems žmonėms, kurie nenuodėmiaus ir jos neterš. Teisingai. Ji yra gimdymo skausmuose. Dėl šios priežasties... Mes esame gimdymo kančiose; Kristus, kad pagimdytų Nuotaką. Viskas yra gimdymo kančiose ir dejuoja. Suprantate, kažkas turi įvykti.

353 Ir nuo šitos Šeštosios Rykštės viskas ir prasideda. Broli, žemės drebėjimai staiga prasideda ir žvaigždės yra sudrebinamos, vulkanai išsiverš ir žemė atsinaujins. Karšta lava išsiverš iš žemės centro. Ir ji pradės byrėti, iš visų pusių, iš visų, ten besisukdama.

354 Ir sakau jums, vieną rytą, kai Jėzus ir Jo Nuotaka sugrįš į žemę, ten bus Dievo rojus. Tie, o tai bent, tie senieji pergalingi kariai, ten vaikščios su savo draugais ir mylimaisiais. Giesmių skambesys užpildys orą, Angelų daugybės. „O, gerai atlikta, Mano gerasis ir ištikimasis tarne. Įeik į savo Viešpaties džiaugsmą, kuris buvo tau paruoštas, kokį tu turėjai turėti anuomet, prieš levai atveriant duris į nuodėmę!“. Amen! Tai bent! Taip.

355 Šeštasis Antspaudas turės kažką padaryti. Taip, pone. Iš tiesų visas pasaulis dejuoja ir kenčia skausmą, laukdamas Tūkstantmečio periodo!

356 Taigi, dabartinis yra persisunkęs nešvarumu! Apie tai aš pamokslavau čia, ne taip seniai, aš manau, kad pamokslavau čia bažnyčioje: „Griūvantis pasaulis“. Tiksliai taip. Pažvelkite į tai, kas pasaulyje griūva. Pažvelkite, viskas jame griūva. Neabejotinai griūva. Tai... tai turi sugriūti. Taip, pone.

357 Pažiūrėkite į jo struktūrą! Leiskite jums parodyti priežastį dėl kurios pasaulis turės tai padaryti. Šio pasaulio struktūroje... geležis ir varis, ir medžiagos esančios žemėje buvo iš jos ištrauktos, iš jos struktūros, dėl karo ir pramonės iki tokio lygmens, kad ji yra beveik pasiruošusi... Na, mes niekada nesame turėję žemės drebėjimo iki kažkurios dienos čia, šioje šalies dalyje; tik kažkurią dieną tai čia įvyko, matote, Šv. Luise ir iki pat ten. Ji pasidarė tokia plona. Jie viską iš jos ištraukė. Matote?

358 Pasaulio politika yra tokia užteršta, jų tarpe beveik nerasi nuoširdaus žmogaus, matote, jų sistemoje. Jo moralė yra tokia žema, jos tiesiog visai nėra. Tai viskas. Matote? Žinoma. Jo religija yra supuvusi. Taip, pone.

359 Atėjo laikas Šeštajam Antspaudui, jau greitai, atsidengti. Ir kai tai įvyks, o tai bent, tai pasibaigs! Nuotaka jau bus išėjusi, ji jau bus... Karalienė bus išėjusi užimti savo vietas; Tuo metu ji jau bus susituokusi su Karaliumi, kol visa tai vyks. O Izraelio likutis bus užantspauduotas ir pasiruošęs išeiti, ir tuomet gamta išsilaisvins. O, koks metas!

360 Atkreipkite dėmesį, atsidengė paskutinė Šeštojo Antspaudu eilutė. Tie, kurie juokėsi iš pamokslaujamo Žodžio, iš įrodyto, gyvojo Dievo Žodžio; kai tie pranašai ten stovėjo ir darė stebuklus, užtemdė saulę ir padarė visa kita, ir ištisai viso periodo metu. Matote: „Jie šaukėsi uolų ir kalnų, kad juos paslėptų“. Suprantate, kad paslėptų juos nuo Žodžio iš kurio jie juokėsi, nes jie pamatė Jo atėjimą. „Paslėpkite mus nuo Avinėlio rūstybės“. Jis yra Žodis. Suprantate? Jie juokėsi iš Žodžio. Ir štai ten buvo Žodis, įsikūnijęs. O jie iš To tyčiojosi; juokėsi iš jų, tyčiojosi iš jų. O įsikūnijęs Žodis nužengė!

361 Kodėl jie neatgailavo? Jie negalėjo. Tuomet jau buvo per toli nueita. Taigi, jie tai žinojo, kokia bus bausmė. Jie Tai girdėjo. Jie buvo sėdėję tokiuose susirinkimuose kaip šis ir žinojo apie Tai. Ir jie žinojo, kad dabar jie turės susidurti su tais dalykais, kuriuos tie pranašai išpranašavo, su tuo, ką jie buvo atmetę. Jie su panieka atmetė malonę paskutinį kartą.

362 Ir kai jūs su panieka atmetate malonę, nelieka nieko kito, tik teismas. Kai jūs su panieka atmetate malonę; pagalvokite apie tai.

363 Ir štai jie buvo ten. Jie nerado vietos, kur galėtų nueiti, pasitraukti. Ir čia Biblijoje pasakyta: „Jie šaukėsi... šaukėsi, kad uolos ir kalnai, kad: 'Kriskite ant mūsų ir paslėpkite mus nuo veido... ir Avinėlio rūstybės'“. Jie bandė atgailauti, bet Avinėlis jau buvo atėjęs pareikalauti Savųjų, suprantate. Ir jie šaukėsi uolų ir kalnų. Meldėsi, bet maldoms jau buvo per vėlu.

364 Mano broli, sese, Dievo gerumas ir gailėstingumas yra suteiktas žmonėms. Kol Izraelis buvo dėl šito apakintas, apie du tūkstančius metų tam, kad mums būtų suteikta galimybė atgailauti. Ar jūs jau atmetėte šią malonę? Ar atmetėte? Ar atmetėte Šitai?

365 O kas jūs išvis esate? Iš kur jūs atėjote? Ir kur jūs einate? To negalite sužinoti iš daktaro, jūs negalite to sužinoti iš jokio žmogaus pasaulyje, ir nėra tokios knygos, kurioje galėtumėte tai perskaityti, kuri galėtų jums pasakyti, kas jūs esate, iš kur jūs atėjote ir kur jūs einate, tik šita Knyga.

366 Taigi, jūs žinote, kad jeigu jūs neturėtumėte Avinėlio Kraujo, kuris atlieka veiksmą vietoj jūsų, jūs matote koks būtų jūsų galas. Todėl, jeigu... jeigu Dievas tai dėl jūsų padarė, mažiausias dalykas, kurį mes galime padaryti, tai priimti tai, ką Jis padarė. Tik tiek Jis ir prašo mus padaryti.

367 Ir šiuo pagrindu, jeigu aš dar nors kiek tęsiu toliau, aš turėsiu pereiti tiesiai prie tos Rykštės, prie viso to, prie rytojaus vakaro tarnavimo. O dabar aš negaliu to padaryti, negaliu tęsti nei kiek toliau. Esu tai čia pasižymėjęs kryželiu: „sustoti čia“, matote. Taigi, tuomet aš... aš turiu laukti iki rytojaus. Dabar tik akimirksniai palenkime savo galvas.

368 Jeigu tu dar nesi, mano brangusis drauge, nesi... nesi priėmęs šio Dievo meilės apie kurią aš kalbu! Jeigu tu dar nesi... Dabar įdėmiai šito pasiklausyk. Jeigu nesi priėmęs Jo meilės ir malonės, turėsi atlaikyti Jo teismus ir rūstybę.

369 Dabar tu, šį vakarą esi tokioje pačioje vietoje kaip Adomas ir Ieva būdami Edeno sode. Jūs turite teisę. Jūs esate tas, kuris gali laisvai pasirinkti. Jūs galite ateiti prie Gyvybės Medžio arba galite pasirinkti teismo planą. Bet šiandien, kol turite nuovokumą, esate sveiko proto ir esate pakankamai sveiki, kad... kad atsistotumėte ir priimtumėte tai, kodėl jums to nepadaryti, jeigu dar nesate to padarę?

370 Ar čia yra žmonių, kurie dar nėra to padarę? Jeigu yra, ar jūs galite pakelti savo ranką, pasakyti: „Pasimelsk už mane, broli Branhamai. Aš dabar noriu tai padaryti. Aš nenoriu, kad tie dalykai prasidėtų“. Dabar nepamirškite, draugai... telaimina jus Dievas. Tai gerai. Aš turiu...

371 Tai nėra mano supratimas apie Šitai. Aš... aš... Tai nėra tai, ką aš apie Tai galvoju; tai visiškai ne iš manęs. Todėl padėk man... Šventoji Dvasia tai žino. Ir jūs palūškėkite, jeigu Viešpats leis, rytoj vakare aš noriu jums parodyti paslaptį, kuri vyko viso laiko metu, štai čia, šiame susirinkime. Aš labai abejoju ar jūs ją pastebėjote, ar ne, suprantate, tai, kas... kas įvyko. Tai yra kažkas, kas buvo jūsų priešakyje. Ir aš stebėjau kiekvieno vakaro metu, šitai, kad tai iškiltų, kad kas nors pasakytų: „Aš tai pamačiau“. Suprantate?

372 Neatmeskite To prašau, aš prašau jūsų; jeigu nesate Krikščionis, jeigu jūs... jūs nesate po Krauju, jeigu nesate iš naujo atgimęs, pripildytas Šventąją Dvasia.

373 Jeigu niekada nesate padarę viešo išpažinimo... Jėzaus Kristaus, būdami pakrikštyti Jo Vardu, kad paliudytumėte apie Jo mirtį, palaidojimą ir prisikėlimą, kad jūs sutinkate, vanduo yra paruoštas. Jie laukia. Čia yra paruošti rūbai ir viskas paruošta.

374 Kristus stovi pasiruošęs, Jo ranka ištiesta jus priimti. Po vienos valandos nuo dabar šita malonė gali būti jums daugiau nesuteikta. Jūs galite ją atmesti paskutinį kartą; ji daugiau niekada nepalies jūsų širdies. Kol dar galite, kol dar galite, kodėl jums neapsispręsti? Dabar kol...

375 Aš žinau, kad įprastas, įprastai žmonės yra kviečiami prie altoriaus. Mes tai darome ir su tuo viskas yra gerai. Bet šiuo metu, mūsų čia yra tiek daug, net čia aplink altorių, kad man neišeis to padaryti.

376 Tačiau aš noriu pasakyti štai ką. Apaštalų dienomis jie pasakė: „Tie, kurie įtikėjo buvo pakrikštyti“. Suprantate? Tiesiog jeigu jūs galite, iš tikrųjų, giliai savo širdyje! Štai viskas, ko reikia. Tai nėra... tai nėra emocija, nors emocijos tai lydi. Tiesiog kaip aš pasakiau, kad rūkymas ir gėrimas nėra nuodėmė; tai yra nuodėmės atributai; tai parodo, kad jūs netikite. Suprantate? Bet kai jūs iš tiesų tikite savo širdyje ir jūs žinote, kad tuo pagrindu, ten kur jūs sėdite, jūs priimate tai savo visa širdimi, kažkas turi įvykti ten pat. Tai turi įvykti.

377 Tuomet jūs galite atsistoti kaip to liudininkas, kad kažkas įvyko. Tuomet ateikite prie vandens, pasakykite: „Aš noriu parodyti susirinkusiesiems, aš noriu įrodyti, aš noriu, kad mano liudijimas būtų tvirtas, kad užimčiau savo vietą kartu su Nuotaka. Aš dabar stoviu čia, kad būčiau pakrikštytas“.

378 Aš žinau, kad šį vakarą pasaulyje yra daug moterų, gerų moterų, bet tik vienos aš labai ilgiuosi norėdamas pamatyti. Tik viena iš jų yra mano žmona. Ji kartu su manimi eis namo. Iš pat pradžių ji nebuvo mano žmona; tačiau kaip ji tapo mano žmona? Ji priėmė mano pavardę.

379 Jis ateina. Čia yra daug moterų, bažnyčių, pasaulyje, bet Jis ateina dėl Savo Žmonos. Ji yra vadinama Jo Vardu. „Tuos, kurie yra Kristuje Dievas pasiims su Savimi“. Kaip mes į tai patenkame? „Viena Dvasia mes visi esame pakrikštyti į vieną Kūną“.

380 Dabar kai mes melsimės, jūs taip pat melskitės. Esantys viduje ir lauke, ten kambariuose yra didelės grupės žmonių, lauke, stovinčių pašonėse, lauke gatvėse. Bet

dabar kol... kol jūs esate... Mes negalime jūsų pakviesti ateiti čia prie altoriaus. Bet savo širdį, ją padarykite altoriumi. Ir savo širdyje pasakykite: „Viešpatie Jėzau, aš Tuo tikiu. Aš stovėjau čia, šiame vakaro ore. Man nebuvo kuo kvėpuoti šioje mažoje patalpoje. Aš sėdžiu čia, šių žmonių tarpe. Aš... aš... aš... aš... aš nenoriu būti... Aš negaliu to praleisti; Negaliu sau to leisti“.

381 Viskas... Kaip aš pasakiau jums praėjusį vakarą ir, todėl padėkite man, Viešpats žino, kad sakau Tiesą. „Aš nemeluoju,“ – kaip pasakė Paulius. Tame regėjime ar kas tai bebuvo; Aš stovėjau ten, žiūrėjau ir liečiau tuos žmones, kurie buvo iškeliavę, tiesiog taip realiai kaip kad aš čia stoviu. Nepraleiskite to, mano vargšas broli, ar sese; nedarykite to. Aš žinau, kad jūs prisiklausėte pamokslavimo, jūs prisiklausėte to, ano, ir pasakojimų, visokių tokių dalykų. Bet leiskite... Tik paklauskite. Man tai yra... Aš žinau, kad tai yra Tiesa, suprantate. Jūs tiesiog... Aš... aš negaliu to dar aiškiau paaiškinti, matote. Nepraleiskite to. Visa tai priklauso jums.

Dabar pasimelskime.

382 Viešpatie Jėzau, čia priešais mane yra dėžė su nosinėmis, kurios simbolizuoja sergančius žmones. Aš meldžiuosi už jas uždėdamas ant jų rankas taip, kaip Biblijoje pasakyta: „Jie nuo Pauliaus kūno nešė nosines ir prijuostes, netyros dvasios išeidavo iš žmonių ir buvo parodyti dideli ženklai“.

383 Nes jie matė Paulių, kuriame, jie žinojo, kad buvo Dievo Dvasia. Jie žinojo, kad jis buvo... jis buvo neįprastas žmogus, kad... dalykus apie kuriuos jis kalbėjo, apie Žodį. Jis paimdavo seną hebrajišką žodį iš hebrajų bažnyčios ir atgaivindavo jį, ir parodydavo jį Kristuje. Jie žinojo, kad Dievas buvo žmoguje. Tuomet jie matė kaip Dievas darė neįprastus ir galingus darbus per jį, išpranašaudavo dalykus ir jie tokiu būdu išsipildydavo, ir jie žinojo, kad jis buvo Dievo tarnas.

384 Viešpatie, aš meldžiu, kad tu atsižvelgtum į šiuos žmones dėl jų pagarbos Žodžiui ir išgydyk juos vardan Jėzaus. Štai čia auditorijoje, Viešpatie, yra sėdintys žmonės, lygiai taip pat, kaip buvo tie, kurie klausėsi apaštalo Petro Sekminių dieną. Kaip jis įsigilino į Žodį ir surado Žodį! Ir jis pasakė: „Joelis pasakė, paskutiniuosiomis dienomis įvyks šitie dalykai. Ir Tai yra šitai“. Ir trys tūkstančiai Tuo patikėjo ir buvo pakrikštyti.

385 Ir Tėve, šiandien mes stovime čia iš Tavo malonės. Ir tai nėra dėl to, kad... kad tai yra ypatingi žmonės, bet tai yra dėl to (lygiai taip pat kaip liūto dieną, ar jaučio, ar žmogaus), kad tai yra erelio metas. Toks yra šios valandos patepimas. Tai yra laikas, kuriame mes gyvename. Tai yra Šventosios Dvasios veikimas šiam konkrečiam laikui, kad būtų įrodyta, jog Jėzus nėra miręs. Dalykai, kuriuos Jis pasakė, kad padarys visai prieš pat užgęstant vakarinėms šviesoms, ir čia mes matėme kaip Jis tai padaro, ištiesai visame kelyje. Mes pamatėme kaip Tai nužengė iki mokslinio ištyrimo ir buvo padaryta Jo nuotrauka; didžiojo Ugnies Stulpo, Kuris vedė Izraelio vaikus; Kurį Paulius sutiko kelyje.

386 Ir mes žinome, būtent tas pats Ugnies Stulpas, kuris vedė Mozę ten dykumoje, per tą patį Ugnies Stulpą jis parašė kelerias Biblijos knygas, nes jis buvo pateptas Žodžiu.

387 Tas pats Ugnies Stulpas nužengė ant Pauliaus, kelyje į Damaską, jis parašė daugumą Biblijos knygų, vadinamų Dievo Žodžiu.

388 O dabar, Viešpatie, tas pats Ugnies Stulpas, per įrodytą Žodį ir per mokslinį ištyrimą, mes matome kaip Tai čia apreiškia Viešpaties Žodį.

389 Dieve, leisk žmonėms greitai pabusti, Viešpatie, greitai! Tiems, kurių vardai yra įrašyti Avinėlio Gyvenimo Knygoje; Kai šitai blykstels jų priešakyje, tegul jie pamatys. Kaip ta paprasta, prastos reputacijos moteris prie šulinio tą dieną, ji greitai atpažino ir ji žinojo, kad Tai buvo Raštas.

390 O dabar, Tėve, aš meldžiu, kad visi, kurie priims Tave šiuo laiku, savo širdyse, kad jie tai padarytų visam laikui, šią valandą, kad jie pabaigtų su nuodėme; kurie dabar atsistos ir pasiruoš viešam išpažinimui, krikšto Jėzaus Kristaus Vardu, jų nuodėmių atleidimui; kad parodytų, jog jie tiki, kad Dievas jiems atleido ir jie priima Jėzaus Kristaus Vardą.

391 Tuomet, Tėve, išliek Šventąją Dvasią, Aliejų ant jų, kad jie galėtų būti pastatyti į Viešpaties Dievo tarnavimą, kad jie galėtų būti darbininkais paskutinėje, piktoje dienoje, nes mes suprantame, kad mums liko nedaug laiko. Ir Bažnyčia gali iškeliauti bet kuriuo metu.

392 Avinėlis gali bet kuriuo metu palikti šventovę, Ten aukštai, ar aukos Sostą, nužengti nuo Dievo sosto, kur guli auka ir tuomet viskas baigta; pasauliui daugiau nebėra vilties, su juo viskas baigta. Tuomet jis sutriks dėl didžiųjų žemės drebėjimų priepolių ir... ir stiprių supurtymų, kaip tai buvo prisikėlimo metu. Ir... ir...

393 Kaip Kristus prisikėlė iš kapo, kai šventieji kelsis, įvyks tas pats dalykas. Viešpatie, tai gali įvykti bet kurią minutę. Mes laukiame tos džiaugsmingos dienos atėjimo.

394 Paimk dabar Savo vaikus po Savo pažastimi, Tėve. Priglausk savo mažus avinėlius prie Savo krūtinės. Suteik tai. Ir maitink juos Žodžiu tol, kol jie sustiprės, kad galėtų tarnauti. Mes patikime juos dabar Tau, Viešpatie. Atsakyk į šią maldą.

395 Tu pasakei, Tėve, Morkaus 11-ame skyriuje: „Kai meldžiatės, stovite melsdamiesi, tikėkite, kad gaunate tai, ko prašote ir jūs tai turėsite“.

396 Ir su visa širdimi atiduota Tam, Kuris apreiškė šiuos dalykus ištikus metus, ir šiuos Antspaudus čia, šių paskutinių savaitių metu; Aš tikiu Tavimi, Viešpatie Dieve, kad tai yra ši valanda, kuri dabar yra arti, arčiau nei mes iš tiesų manome, Tavo atėjimas.

397 Meldžiu tegul į mano maldą bus atsakyta. Ir tegul kiekvienas, kuris vadinasi Dievo vaiku, kuris čia klausosi, ar, tiksliau, klausysis garsajuostės, tegul tuo laiku... aš pareikalauju jų Dievo karalystei, žinojimo, kad tai yra apreiškiamas Žodis, pagrindu. Leisk vakarinei Šviesai nušvisti, Tėve. Aš patikiu juos Tau Jėzaus Vardu. Amen.

398 Taigi visi esantys viduje ar lauke, kurie tikite ir dar niekada nesate padarę savo... savo viešo išpažinimo, kad jūs užbaigėte su nuodėme; ir jūs... jūs norite Dievo gailėstingumo ir jūs

priimate jį Jėzuje Kristuje. Baseinas... Jie bus pasiruošę pakrikštyti kiekvieną, kuris nori būti pakrikštytas šiandien arba rytoj, dabar pat ar kada tik norėsite.

399 Ar jums patiko Šeštasis Antspaudas? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Ar matote, ties kur Tai dabar atsidengė? [„Amen“.] Ar jūs patikėjote Tuo? [„Amen“.]

400 Yra pasakyta: „Kas patikėjo mūsų pranešimu? Ir kam buvo apreikšta Viešpaties ranka?“ Suprantate? Patikėti pranešimu, po to yra apreikiama Viešpaties ranka. Ranka, Dievo Žodis yra apreiktas.

401 Taigi Viešpačiui leidus rytoj ryte aš pasistengsiu, kaip tik galiu geriausiai, atsakyti į tuos klausimus. Greičiausiai aš praleisiu likusią naktį ir, didžiausią jos dalį, maldoje dėl tų klausimų. Aš miegu maždaug nuo vienos iki trijų valandų per naktį. Vakar vakare aš atsiguliu tik pirmą valandą nakties, o trečią valandą aš buvau savo darbo kambaryje. Suprantate? Suprantate?

402 Aš turėsiu už tai atsakyti. Teisingai. Mes esame per daug arti, kad užsiimtume bet kokia kvailyste, ar prielaidų darymu, ar daliniu tikėjimu. Aš turiu tai pamatyti, iš pradžių. O po to, kai aš tai matau, tai turi būti Žodyje, taip pat. Ir iki šiol, iš Dievo malonės, tiksliai taip ir buvo. Aš paėmiau tai ištiesai nuo pradžios, jūs tai žinote ir tai... ir tai kartu susijungė.

403 Tai turi būti TAIP SAKO VIEŠPATS. Nes nėra taip, kad aš tai sakau, žinodamas tai tik aš pats, bet Viešpaties Žodis yra TAIP SAKO VIEŠPATS. Ir štai čia yra Žodis, paėmiau tai, ką Jis man davė ir sujungiau Tai kartu ir parodžiau jums. Todėl jūs žinokite, patys, tai yra TAIP SAKO VIEŠPATS. Suprantate?

404 Čia yra Žodis, taip sakantis. Ir apreikimas, kurį Jis man suteikia yra priešingas tam, ką bet kuris iš mūsų kada nors apie tai galvojo; na, priešingas tam, ką aš galvojau, nes aš niekada nebuvau į Tai įsigilinęs tokiu būdu. Tačiau dabar mes atrandame, kad tai kuo tiksliausiai tai atitinka. Ir kas Tai yra? Tai yra TAIP SAKO VIEŠPATS. Suprantate? Tai tiksliai yra. Tai buvo vieta, kuri atsidengė, buvo užlaikyta iki šios valandos ir tuomet Viešpats ateina ir štai taip Tai atidengia. Todėl jūs matote, tai yra štai taip. Tai... tai yra... tai yra Viešpats. O, aš myliu Jį! Aš myliu Jį visa savo širdimi.

405 Dabar nepamirškite jūs... Mes negalėjome pakviesti prie altoriaus. Pavieniai laikė iškėlę savo ranką. Taigi, suprantate, tai yra asmeninis reikalas, jūsų. Tai yra tai, ką jūs norite padaryti. Suprantate?

406 Ta valanda yra taip arti, jūs turėtumėte veržtis taip stipriai kaip tik galite, o ne kad jus reikėtų traukti. Suprantate, tiesiog veržkitės, stengdamiesi patekti vidun: „Viešpatie, nepalik manęs išorėje. Nepalik manęs išorėje, Viešpatie. Duryš užsidaro; Kad tik patekčiau į vidų!“. Suprantate?

407 Vieną dieną Dievas uždarys duris. Jis uždarė Nojaus dienomis ir jie beldė į tas duris. [Brolis Branhamas kelis kartus beldžia į sakyklą – Red.] Ar tai tiesa? [Susirinkusieji sako: „Amen“. – Red.]

408 Dabar prisiminkite, Biblijoje pasakyta, kad: „Septintos sargybos metu“. Ar tai tiesa? [Susirinkusieji sako: „Amen“. – Red.] Kai kurie užmigo pirmoje sargyboje, antroje, trečioje, ketvirtoje, penktoje, šeštoje, septintoje. Bet septintos sargybos metu ten pasigirdo skelbimas, šauksmas: „Jaunikis ateina! Išeikite Jo pasitikti“.

409 Miegančios mergelės pasakė: „Klausykite, dabar aš norėčiau gauti šiek tiek to Aliejaus“.

410 Nuotaka pasakė: „Aš turiu užtektinai tik sau pačiai; turiu tik tiek, kiek pakaks. Jeigu norite Jo, eikite pačios ir gerai pasimelskite“.

411 Nejaugi jūs dabar nematote miegančios mergelės? Pažiūrėkite į episkopalinės bažnyčios narius, presbiterijonus, liuteronus ir visus kitus, kurie stengiasi. O problema yra tame, kad vietoj to, kad stengtųsi gauti Šventąją Dvasią, jie stengiasi kalbėti kalbomis.

412 Ir daugelis iš jų kalba kalbomis, bet jiems gėda ateiti į šitą bažnyčią, kad už juos pasimelstų; nori, kad aš ateičiau į jų namus ir už juos pasimelsčiau. Ir jūs tai vadinate Šventąją Dvasią? Tai yra kalbėjimas kalbomis, o ne Šventoji Dvasia. Suprantate?

413 Taigi, aš tikiu, kad Šventoji Dvasia kalba kalbomis. Jūs žinote, kad aš tuo tikiu, suprantate. Bet taip pat yra ir To klastotė. Taip, pone. Dva... Dvasios vaisiai yra tai, kas įrodo, kas Tai yra. Medžio vaisiai įrodo kokios rūšies tai yra medis. Ne žievė; vaisiai!

414 Dabar atkreipkite dėmesį, tuomet, kai ji atėjo... ta... ta paskutinė valanda. Ir ten, kai jie susirinko, tuomet jie atėjo ir pasakė: „Na, aš tikiu, kad aš dabar Tai turiu. Aš tikiu, kad Tai gavau. Taip, mes Tai gauname“.

415 Man... man... man geriau šito neminėti, matote, nes tai gali sukelti sumaištį. Kai aš kažkuria dieną pasakiau, Paėmimas, kaip jis ateis, aš... aš... Taigi, jeigu jūs pasakysite, kad jūs tai priimsite, tuomet gerai. [Susirinkusieji atsako: „Amen“ – Red.] Sekite. Sekite. Gerai, dabar tai priklauso nuo jūsų.

416 Kai mieganti mergelė, matote, galvojo, kad buvo pakankamai pasimeldusi, kad sugrįžtų – Nuotaka jau buvo išėjusi. Ji išėjo, o ji to nežinojo; kaip vagis naktį. Tuomet jos pradėjo tūksenti į duris. Ir kas atsitiko? Kas įvyko? Jos buvo išvartytos į Suspaudimo periodą. Biblijoje pasakyta: „Ten bus verksmas ir kauksmas, ir dantų griežimas“. Ar tai tiesa?

417 Kada tai bus, broli, sese, aš nežinau. Bet aš... aš... aš... galbūt tai viso labo tik aš čia, taigi, suprantate. Tai, tai yra tai, kas... Toks yra mano supratimas. Suprantate? Aš... aš... aš tikiu, kad tai yra taip arti, aš... aš... Kiekvieną dieną aš... aš noriu... Aš tiesiog stengiuosi gyventi taip atsargiai kaip tik galiu... Suprantate? O dabar, kai, jūs žinote, kai...

418 Šiandien kažkas įvyko ir aš pamačiau kaip kažkas pasirodė. Aš... aš tiesiog... aš tiesiog negalėjau atgauti kvapo, suprantate. Jis buvo ten, ten stovėjo, ta Šviesa ten stovėjo. Ir Tai buvo čia. Aš žinau, kad tai yra Tiesa.

419 Aš pamaniau: „O Dieve, aš negalėsiu to pasakyti. Aš... aš negaliu apie tai kalbėti. Aš negaliu“. Aš tiesiog išėjau iš kambario, išėjau laukan, vaikščiojau pirmyn ir atgal. Broli, aš pamaniau: „Tai bent! Ką aš galiu padaryti? O!“. Suprantate? Ir aš... aš turiu vykti į žvejybą ar kažkuo užsiimti, arba aš... Žmogau, jūs... jūs... Negaliu jums to apibūdinti. Suprantate?

420 Taigi, mes turime puikų laiką. Ar ne? Šlovė Viešpačiui! Amen! Suprantate? Mes esame... mes esame nuostabiame laike, suprantate, nes mano širdį užlieja laimė ir džiaugsmas.

421 Bet kai aš pagalvoju apie šitą pasaulį ir tūkstančius, kurie, žinau yra prarasti, kuriuos dengia juodas šešėlis, hm, tuomet tavo širdis tiesiog pradeda „kraujuoti“. „Ką tu gali padaryti? Ką tu gali padaryti?. Tu tiesiog jauti verkiančią Šventąją Dvasią savo širdyje. Tai turėjo išgyventi mūsų Viešpats savyje, kai Jis pažvelgė į Jeruzalę, Savo tautą, suprantate, pasakė: „Jeruzale, Jeruzale, kiek kartų aš norėjau surinkti tave, kaip višta surenka savo viščiukus, bet jūs nenorėjote“. Jūs tiesiog pajuntate Šventąją Dvasią sakančią: „Kiek kartų aš norėjau jus surinkti, matote, bet jūs nenorėjote“.

422 Mes esame... mes čia prie kai ko priartėjome draugai. Dievas žino, kas tai yra. Niekas, niekas nežino, kada tai įvyks. Tai yra paslaptis. Niekas nežino, kada tai įvyks.

423 Bet Jėzus mums pasakė: „Kai pamatysite šiuos dalykus, visus šiuos dalykus“. Būtent tai, ką aš parodžiau sulygindamas Šeštąjį Antspaudą su tuo, ką Jis pasakė Mato 24. Dabar prisiminkite, ką Jis pasakė: „Kai jūs pamatysite, kad šitie dalykai artėja, pradeda pildytis, tuomet laikas yra visai čia pat“. Pažiūrėkite būtent į kitą eilutę, 30... 30 ir 31-oji eilutės kaip jos praėjo, 32-oji, 33-oji eilutės.

424 Jis pasakė: „Ir Jis pasiųs Savo angelus į keturis dangaus kampus, keturiems vėjams, kad surinktų Savo Išrinktuosius“. Ar tai tiesa? Pasakė: „Dabar pasimokykite...“.

425 Taigi prisiminkite, Jis sustojo būtent ties šia vieta. Jis niekada netęsė toliau po to Šeštojo Antspaudu. Jis niekada nieko nepasakė apie Septintąjį. Jis pasakė apie Pirmąjį, Antrąjį, Trečiąjį, Ketvirtąjį, Penktąjį ir Šeštąjį. Bet ten Jis sustojo, apie Tą niekada net nieko nepaminėjo.

426 Pastebėkite kokį sekantį dalyką Jis pasakė: „Dabar pasimokykite palyginimo“. Suprantate? Po to Jis pradeda sakyti palyginimą. Jis pasakė: „Įvyks šitie dalykai“.

427 Jis atsako jiems į tris klausimus. „Kokie bus... šitie ženklai? Ir koks bus Tavo atėjimo Ženklas? Koks bus pasaulio pabaigos ženklas?“.

428 Ir Šeštasis, ten, buvo pasaulio pabaiga. Ir septintojo angelo trimitavimas... „Iškėlė rankas ir prisiekė Tuo, Kuris gyvena amžinai, kad laiko daugiau nebus“. Žemė gimdo tai, kas nauja. Viskas baigta.

429 Ir štai mes esame čia, prie pat durų. O, aš drebu. „Ir ką aš privalau padaryti, Viešpatie? Ką... ką aš dar galiu padaryti?“. Suprantate? Ir, tuomet, tik pagalvokite, aš mačiau tą vietą ir tuos brangius žmones! Aš stovėjau ten, žiūrėdamas į save. Ir aš pagalvojau: „O Dieve, na, jie... jie negali šito praleisti. Aš... aš... aš turiu juos pastumėti. Aš tiesiog turėčiau nusileisti iki auditorijos ir prieiti prie jų ir pastūmėti...“. Bet tu negali to padaryti. Tu...

430 „Ir joks žmogus negali ateiti, jeigu Mano Tėvas jo nepritrauks“. Bet štai čia yra viena paguoda, kurią mes turime: „Visi, kuriuos Tėvas Man davė, ateis“.

431 O visi likusieji iš jų, su tomis organizacijomis, priklauso nuo jų, matote. „Ir jis suklaidino visus gyvenusius, gyvenusius žemėje, kurių vardai nebuvo įrašyti Avinėlio Gyvenimo Knygoje, nužudyto prieš pasaulio sutvėrimą“. O, tai bent! Todėl, jūs matote, tai yra liūdnas dalykas.

432 Vienintelis dalykas, kurį jūs galite padaryti, tai tiesiog... tiesiog... tiesiog... tiesiog pasilikite tiksliai su Žodžiu. Sekite, ką tik Jis pasakys daryti ir tuomet padarykite tai. Suprantate? Ką tik Jis pasakys padaryti, darykite tai.

433 O jūs pažiūrėkite štai ten ir sakote: „O, tai bent! Ten jie daro tą, aną... O!“. Tai tiesiog...

434 Jūs nesuvokiate kokia tai yra įtampa! Dabar aš noriu pasakyti štai ką. Aš manau, kad garsajuostės yra sustabdytos. Dauguma žmonių sako: „Broli Branhamai, su tokio lygio tarnavimu...“. Aš turiu būti atsargus, nes žmonės tiesiog paima šias garsajuostes ir bando jas išnarstyti iki smulkmenų, jūs žinote. Todėl, kai jie sako: „Broli Branhamai, mes norėtume turėti [tokį – Vert.] tarnavimą,“ – jūs nesuprantate ką sakote. Jūs, nuoširdžiai, jūs nežinote, kokia yra to kaina, broli, sese. O, tai bent! Ir atsakomybė, kai turi žmones, kurie laikosi to, ką pasakai! Nepamirškite, jeigu pasakysite jiems kažką klaidingo, Dievo atžvilgiu jų kraujas bus ant jūsų rankų. Tuomet... pagalvokite apie šitai. Tai yra nepaprastas dalykas.

435 Todėl, būkite malonūs. Mylėkite Jėzų visa savo širdimi. Tiesiog se... Būkite paprasti. Niekada nemėginkite... nemėginkite nieko išsiaiškinti samprotavimais. Tiesiog būkite paprasti, Dievo akivaizdoje. Nes kuo labiau stengsitės samprotauti, tuo toliau jūs nuo Jo nutolsite. Suprantate? Tiesiog paprastai tikėkite Juo. Paklauskite: „Taigi, na, kada Jis ateis?“.

436 Jeigu Jis ateis šiandien, puiku. Jeigu Jis ateis po dvidešimties metų nuo dabar, vistiek puiku. Aš ir toliau eisiu tuo pačiu keliu, kuriuo einu dabar, sekdamas Jį. „Viešpatie, jei gali panaudok mane visur, štai aš esu čia, Viešpatie“. Jeigu tai įvyks po šimto metų nuo dabar, jeigu mano pro-pro-pro-pronūkia bus vis dar gyvi, kad pamatytų atėjimą, leisk... „Viešpatie, aš nežinau kada tai bus, bet leisk man šiandien gyventi teisingai, tik su Tavimi“. Suprantate? Aš... aš noriu... Nes aš... aš prisikelsiu tą dieną lygiai taip pat lyg būčiau kur prigulęs nusnausti.

437 Eisiu link tų šlovingų rūmų tolumoje, toje Dievo Karalystėje, kurioje visi seni bus jauni, kurioje jau yra apsivilkę baltais drabužiais! Vyrai ir moterys pasikeitę, visame gražume... tiesiog meniškai... gražus vyras ir meili moteris! Stovi ten visame grožyje ir jaunos moters ir

jauno vyno stote, ten stovintys! Ir niekada nepasenstantys, niekada negalintys nusidėti, niekada negali pavydėti ar nekęsti, ar padaryti kažko kito! O, tai bent!

438 Aš manau, kad garsajuostė dabar yra sustabdyta. Ir aš... aš dar turiu apie tris ar keturias minutes. Aš noriu su jumis pakalbėti. Ar jūs nieko prieš? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Taigi, tai asmeniškai, suprantate. Nes rytoj aš... aš... Tai bus taip nepakartojama! Manau, kad geriau aš tai pasakysiu dabar, suprantate, tai, ką ketinu pasakyti. Aš... Tai dabar skirta tik mums. Aš buvau tiesiog...

439 Jūs žinote aš... aš turiu žmoną, kurią myliu ir ji yra Meda. Ir aš... aš net nebūčiau jos vedęs dėl savo meilės mano pirmajai žmonai. Ir visgi, nežiūrint į tai kaip aš ja rūpinausi, aš... aš nebūčiau jos vedęs, jeigu Dievas man nebūtų pasakęs tai padaryti. Ir jūs žinote, kaip tai įvyko; kaip ji pradėjo melstis ir kaip aš meldžiausi. Ir po to Jis man tiksliai pasakė, ką daryti, ir: „Eik, vesk ją,“ – ir tikslų laiką, kada tai padaryti. Ji yra maloni moteris. Ir šį vakarą ji už mane meldžiasi. Ir kaip tik dabar yra aštunta valanda, namuose, greičiausiai, ji dabar meldžiasi.

440 Dabar atkreipkite dėmesį. Vieną dieną ji man pasakė, ji tarė: „Bilai, – pasakė ji, – aš tiesiog noriu užduoti tau klausimą apie Danguį“. Aš pasakiau: „Gerai, Meda, kokį?“. Ji pasakė: „Tu žinai, kad aš tave myliu“.

441 Ir aš atsakiau: „Taip“. Tai buvo iš karto po to įvykio ten aukštai. Ji pasakė: „Tu žinai, kad Houp taip pat tave mylėjo“. Aš pasakiau: „Taip“.

442 Ir ji pasakė: „Taigi, – tarė ji, – aš nemanau, kad būčiau pavydi, – pasakė ji, – bet Houp tokia buvo“. Ir ji pasakė: „Taigi, kai mes pateksime į Danguį... O tu pasakei, kad tu ją ten matei“.

443 Aš pasakiau: „Ji ten buvo. Aš mačiau ją. Aš mačiau ją ten du kartus“. Ji yra ten. Ji laukia manęs, kol ateisiu. Taip pat ir... Taip pat ir Šeron. Aš mačiau ją lygiai taip pat kaip dabar žiūriu į jus. Aš mačiau ją ten. Ir aš pasakiau...

444 Ji pasakė: „Na, taigi, kai mes ten pateksime, – pasakė, – kuri iš mūsų bus tavo žmona?“.

445 Aš pasakiau: „Jūs abi. Nei viena nebus, suprantanti, vistik jūs abi būsite“. Ji pasakė: „Aš nesuprantu to“.

446 Aš pasakiau: „Taigi, brangioji, prisėsk, leisk man tau šį tą paaiškinti“. Aš pasakiau: „Taigi, aš žinau, kad tu mane myli ir tu žinai kaip aš tave myliu, ir gerbiu, ir vertinu. Dabar pavyzdžiui, kas būtų, jeigu aš išsipuosčiau, nueičiau į miesto centrą, o kažkokia labai graži prostitutė ateitų ir apsikabintų mane, ir pasakytų: 'O, Broli Branhamai, aš tikrai tave myliu,' – pradėtų liesti mane savo rankomis ir apsikabintų. Ką tu pagalvotum?“ . Ji pasakė: „Aš nemanau, kad man tai labai patiktų“.

447 Ir aš pasakiau: „Aš noriu tavęs kai ko paklausti. Ar tu... Ką tu myli labiausiai, jeigu tektų pasirinkti, mane ar Viešpatį Jėzų?“. Taigi, tai yra šeimyninis bendravimas.

448 Ir ji pasakė: „Viešpatį Jėzų“. Pasakė: „Taip, Bili, nežiūrint į tai kaip aš tave myliu, bet prieš man atsižadant Jo, aš pirmiau atsižadėčiau tavęs“.

449 Aš pasakiau: „Ačiū tau, brangioji. Man džiugu girdėti tave dabar tai sakančią“. Aš pasakiau: „Taigi, o kas, jeigu ta pati moterėlė priėtų prie Jėzaus ir Jį apsikabintų, pasakytų: 'Jėzau, aš Tave myliu,' – ką tu apie tai pagalvotum?“. Ji pasakė: „Man tai patiktų“.

450 Matote, tai pasikeičia iš fileo į agapę. Suprantate, tai yra aukštesnioji Meilė. Suprantate? Ir ten nėra tokio dalyko kaip vyras ir žmona, nes... ir vaikų auginimo. Visa tai praėję... moteriška ir vyriška lytis. Liaukos yra visiškai... Jos yra visos lygiavertės, toje vietoje. Suprantate? To daugiau ten nėra. Suprantate, ten daugiau nėra lytinių glandų, visiškai nėra. Suprantate? Jūs esate tiesiog... Taip, pone. Tiesiog įsivaizduokite save be lytinių liaukų. Priežastis dėl kurios jos buvo mums suteiktos yra ta, kad mes apgyvendintume žemę, suprantate. Bet toje vietoje, ten jų visiškai nebus. Ten nebus nei vyriškų, nei moteriškų liaukų. Ne.

451 Bet ten bus Dievo kūrybingumo atvaizdas. Tai yra visiškai teisinga. Bet mes būsimė iš tiesų nuoširdūs. Jokios... jokios fileo visiškai nebus; vien tik agapė. Suprantate? Dėl to, žmona bus ne daugiau nei kažkas meilaus, kas... kas priklauso tau, o ji... Jūs priklausote vienas kitam. Ten nėra tokio dalyko kaip... Ne, ne, ten net nėra... Matote, fileo dalies ten visiškai nėra. Suprantate, ten negali būti nieko panašaus į pavyduliavimą; nėra dėl ko pavyduliauti. Tokio dalyko ten visiškai nėra. Apie tokį dalyką net nesužinosi. Suprantate? Ir yra tik mielas jaunas vyras ir jauna moteris, kurie gyvena. Ir tuomet, po šito ji pasakė: „Aš dabar suprantu, Bili“. Aš pasakiau: „Taip“.

452 Aš noriu jums papasakoti apie nedidelį nutikimą. Tai buvo sapnas. Aš miegojau. Ir aš niekada šito viešai dar nepasakojau. Aš papasakojau tai keliems žmonėms, bet viešai dar niekada, kiek man žinoma.

453 Aš... aš sapnavau, maždaug po mėnesio po to, kad aš stovėjau vieną dieną ir stebėjau didį įvykį... Taigi, tai nebuvo teismas. Aš netikiu, kad Bažnyčiai kada teks eiti, (turiu omenyje, Nuotaką), eiti į teismą. Bet, aš buvau ten, kai buvo dalinamos karūnos, suprantate. Ir didelis... tikrai didelis Sostas buvo ten pastatytas. O Jėzus ir Angelas-rašytojas, ir visi, stovėjau ten. Ir ten buvo laiptai, tokie... leidosi žemyn į štai šią pusę, iš balto dramblio kaulo; leidosi žemyn ratu, sudarydami štai tokį panoraminį vaizdą, ir tęsėsi tolyn tam, kad visa šita didžiulė minia galėtų matyti, kas vyko.

454 O aš stovėjau ten gale, toli gale vienoje pusėje. Ir aš tiesiog ten stovėjau, man net nekilo mintis, kad turėsiu lipti tais laiptais. Aš stovėjau ten. Aš pamatydavau...

455 Angelas-rašytojas pakviesdavo tam tikrą vardą; ir aš žinodavau, atpažindavau tą vardą. Aš pažvelgdavau ir iš tolumos ten ateidavo brolis, ateidavo su sese, prieidavo prie tavęs štai taip. Angelas-rašytojas stovėdavo šalia Kristaus (taigi tai tik sapnas), ir stebėjo. Ir jų vardas ten buvo, jis buvo rastas Gyvenimo Knygoje; Jis pažvelgdavo į juos ir pasakydavo: „Tai buvo... gerai atlikta, Mano geras ir ištikimas tarne. Dabar įeik į vidų“.

456 Aš atsigręžiau pažiūrėti į kur jie įeidavo. Ten buvo naujas pasaulis ir džiaugsmas. Ir pasakydavo: „Įeikite į Viešpaties džiaugsmą, kuris buvo... kuris buvo jums paruoštas nuo pasaulio sutvėrimo“. Suprantate? Ir, o, aš pamaniau... Jie pereina per tą vietą ir susitinka vienas su kitu, ir tiesiog džiūgauja, ir pereina per kalnus ir dideles erdves.

457 Bet aš pagalvojau: „O, ar tai ne nuostabu? Šlovė! Aleliuja!“. Tiesiog šokinėdamas aukštyn ir žemyn!

458 Po to aš išgirsdavau kitą vardą, kuris buvo pakviečiamas. Aš pagalvodavau: „O, aš jį pažįstu. Aš jį žinau. Aš... Štai... štai jis ateina ten“. Stebėjau jį štai taip. „Įeik į Viešpaties džiaugsmą, Mano geras ir...“.
„O, – pasakydavau aš, – šlovė Dievui! Šlovė Dievui!“.
Tiesiog pasakykime, pavyzdžiui, kaip jie pasakydavo: „Ormanas Nevilis,“ – suprantate.

459 Ir tuomet aš pasakydavau: „Tai senasis Brolis Nevilis. Štai kur jis“. Suprantate? Ir štai jis ateina iš minios, užlipa į viršų.

460 Tada Jis pasako: „Įeik į Viešpaties džiaugsmą, kuris buvo tau paruoštas prieš pasaulio sutvėrimą. Įeik į vidų“. Ir senasis brolis Nevilis tiesiog pasikeisdavo ir nueidavo ten tiesiog šūkaudamas ir su riksmu.

461 Žmogau, aš tiesiog sušukdavau ir pasakydavau: „Šlovė Dievui!“. Stovėdamas ten pats vienas, puikiai leisdamas laiką, stebėdamas kaip įeina mano broliai.

462 Ir Angelas-rašytojas ten stovėjo ir pasakė: „Viljamas Branhamas“.

463 Aš niekada net nepagalvojau, kad tureisiu ten eiti. Todėl tuomet aš išsigandau. Aš pamaniau: „O, tai bent! Ar turėsiu tai padaryti?“. Todėl aš pradėjau eiti link tos vietos. Ir tiesiog visi pradėjo man tapšnoti per... per... [Brolis Branhamas parodo ant savęs daug kartų patapšnodamas – Red.] „Sveikas, broli Branhamai! Telaimina tave Dievas, broli Branhamai!“. Patapšnodami man einant toliau didžiulėje žmonių minioje. Ir kiekvienas iš jų priartėdavo ir patapšnodavo mane štai taip. [Brolis Branhamas parodo ant savęs daug kartų sau patapšnodamas – Red.] „Telaimina tave Dievas, broli! Telaimina tave Dievas, broli!“.

464 Aš ėjau toliau. Aš pasakiau: „Ačiū. Ačiū jums. Ačiū jums“. Taip, kaip būčiau beišeinąs iš susirinkimo, ar panašiai, žinote.

465 Ir man reikėjo užlipti tais didingais dramblio kaulo laiptais. Aš pradėjau jais lipti. Ir vos tik man užlipus ant pirmo laipto, aš sustojau. Ir aš pamaniau... Aš pažvelgiau į Jo veidą. Aš pamaniau: „Aš noriu labai gerai į jį įsižiūrėti iš čia“. Ir aš sustojau.

466 Aš laikiau savo rankas štai taip. Aš pajaučiau kaip kažkas nejunčia paėmė mano ranką. Tai buvo kažkieno ranka. Aš apsidairiau ir ten stovėjo Houp; tos didelės juodos akys ir tie tamsūs ilgi plaukai jai iš nugaros, dėvėjo baltą drabužį; žiūrėjo iš apačios į mane štai taip. Aš pasakiau: „Houp!“.

467 Aš pajaučiau kaip kažkas pačiuo kitą ranką. Apsižvalgiau ir ten buvo Meda; tos tamsios akys žiūrėjusios iš apačios ir juodi, ilgi plaukai, dėvėjo baltą drabužį. Ir aš pasakiau: „Meda!“.

468 Ir jos pažiūrėjo viena į kitą, žinote, štai taip. Jos buvo... Aš laikiau jų rankas ir taip mesėjome toliau, grįždami Namu.

469 Aš pabudau O, aš pabudau. Ir aš... aš atsikėliau ir atsisėdau ant kėdės, ir verkiau, žinote. Aš pamaniau: „O Dieve, aš viliuosi, kad tai išsipildys“. Abi jos buvo susijusios su manimi gyvenime ir pagimdė vaikus, ir panašiai; ir štai mes buvome ten, žengėme į naują pasaulį, o, tai bent, kuriame yra tobulumas ir visa kita. Nėra jokių...

470 O, tai bus nuostabus dalykas! Nepraleiskite to. Nepraleiskite to. Iš Dievo malonės padarykite viską, ką galite padaryti ir tuomet likusi dalis priklausys nuo Dievo.

*Aš myliu Jį, Aš myliu Jį.
Nes Jis pirmas mane pamilo.
Ir išpirko mano išgelbėjimą
Ant Kalvarijos...*

471 Sugiedokime tai dar kartą iš visos savo širdies. Dabar pakelkime savo akis į Dievą.

Aš myliu Jį

472 [Brolis Branhamas palieka sakyklą ir meldžiasi už moterį, tuo metu, kai susirinkusieji gieda „Aš myliu Jį“ dar kartą – Red.]

*...myliu Jį
Nes Jis pirmas mane pamilo.
Ir išpirko mano išgelbėjimą
Ant Kalvarijos medžio*

473 Gerai, taigi... Ji nesitikėjo išgyventi iki susirinkimo pabaigos Tai tiesa. Ir štai ji čia, abi rankos iškeltos, šlovina Dievą. Dėl šios priežasties aš ilgokai ties tuo užsilaikiau; nesakydamas, ką ketinu padaryti. Aš kalbėjau apie Medą ir kitus. Ir aš stebėjau, kad pamatyčiau ką... Iš vis stebėjau tą Šviesą judėjusią pirmyn ir atgal ir ji nuskriejo ir pakibo virš jos. Aš pamaniau: „Štai, kas tai yra“. O, ar tai nėra nuostabu? [Susirinkusieji džiūgauja – Red.]

Aš myliu Jį, Aš myliu Jį.

*Nes Jis pirmas mane pamilo.
Ir išpirko mano išgelbėjimą
Ant Kalvarijos medžio*

474 Dabar iš savo širdžių... [Brolis Branhamas pradeda niūniuoti „Aš myliu Jį“ – Red.] tiesiog pagalvokite apie Jo gerumą ir gailėstingumą.

*...Aš myliu Jį (Amen!)
...Jis pirmas pamilo...*

475 Dabar matote, kad taip yra dar geriau? Amen! Tai viskas. Dabar...?...Eikite ir būkite sveiki. Amen! Dievo malonė jums pasirodė, kad jus išgydytų. Amen.

...ant Kalvarijos medžio.

O, šlovė Dievui!

Aš myliu Jį...

Gerai, jūsų pastorius.

Aš...

476 [Kažkas klausia: „Broli Branhamai, rytoj pradėsime devynios trisdešimt?“ – Red.] Nuo devintos iki devynios trisdešimt. Devintą valandą, kažkur panašiai taip. [„Po pusryčių? Devintą valandą?“ – Red.] Jūs pradėkite devintą. Aš ateisiu devynios trisdešimt.

Pamokslas išverstas: 29-09-2018

[garsintas pamokslas: https://youtu.be/Ei_48sECFSo